

Przedwiośnik

Codzienne ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 164

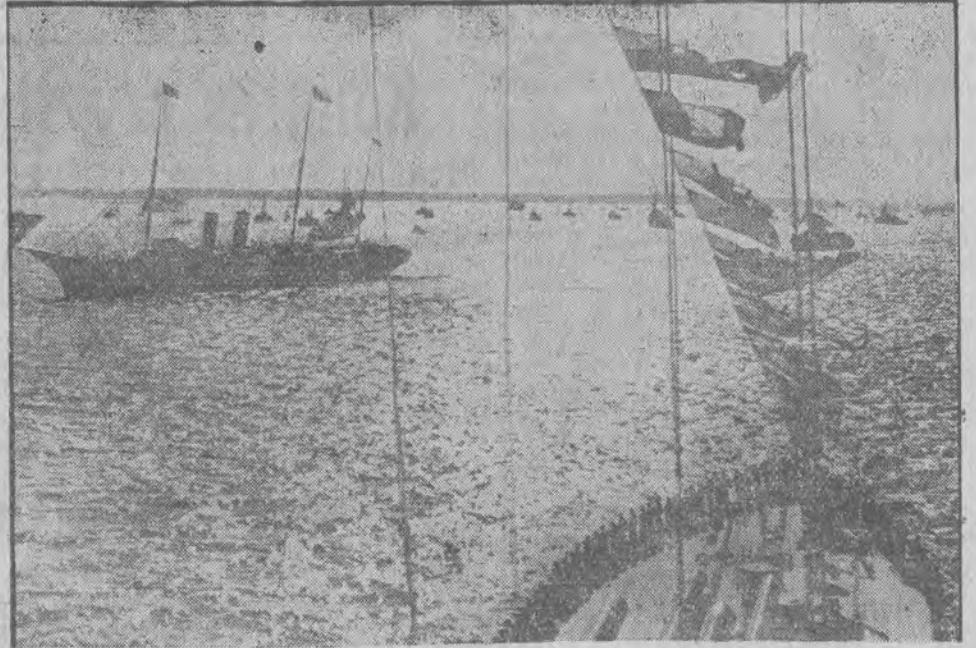
L

Rok 65

Sobota, dnia 20 lipca 1935

W Londynie odbywa się wielki kongres tańca ludowego, w którym biorą udział i Polacy w strojach ludowych. Powyżej grupa polska (26 osób) na dworcu londyńskim.

Na wodach angielskich koło Portsmouth odbyła się wielka parada floty angielskiej przed królem Jerzym. Na zdjęciu z lewej jacht królewski odbiera salut okrętów wojennych.

Goering zapowiada represje wobec kleru katolickiego

Znamienne rozporządzenie pruskiego premiera — Zapowiedź rozwiązania katolickich związków młodzieży

Berlin. (PAT.) Niemieckie Biuro Informacyjne donosi: Premier pruski Goering ogłosił dziś rozporządzenie, zawierające zapowiedź represyj przeciwko „negatywnemu stanowisku niektórych kół kleru katolickiego wobec narodowego socjalizmu i instytucji narodowo-socjalistycznych”.

Goering stwierdza na wstępie, iż jest przeciwny rozpętaniu „Kulturkampfu”, uważa jednak za konieczne wystąpić z największą stanowczością przeciwko tym czynnikom, które, inspirowane przez polityczne koła katolickie, występują agresywnie przeciwko państwu narodowo-socjalistycznemu.

Premier Goering wydał władzom państwowym polecenie, aby stosowały wszystkie środki prawne, będące w ich mocy przeciwko tym członkom kleru katolickiego, którzy ndużwiają autorytetu swego duchownego stanowiska w celach politycznych.

Państwo narodowo-socjalistyczne

— brzmi rozporządzenie Goeringa — gwarantuje Kościołowi Katolickiemu, oraz innym wyznaniom chrześcijańskim swobodę wyznania i zapewnią opiekę instytucjom religijnym. Kościół jednak nie powinien dopuszczać do akcji politycznej, skierowanej przeciwko rządowi. Dygnitarze kościelni na zasadzie przysięgi, którą składają, winni są rządowi poważanie i obowiązkiem ich jest nakłaniać kler również

do takiego poważania.

Rozporządzenie premiera Goeringa wskazuje dalej na liczne wypadki, w których duchowieństwo katolickie zachowywało wrogie stanowisko wobec państwa. Duchowieństwo, gdy znajduje się na służbie państwowej, nie tylko ma powstrzymać się podczas swych czynności od negatywnego stanowiska wobec narodowego socjalizmu, ale tak, jak inni pracownicy pań-

stwowi, musi popierać narodowy socjalizm.

T. zw. katolickie związki młodzieży — stwierdza dalej premier Goering — coraz bardziej oddalają się od celów religijnych. Jeżeli nie nastąpi całkowita zmiana w czynnościach tych związków, mogą być one potraktowane jako organizacje polityczne i rozwiązane. Noszenie uniformów i zajęcia sportowe dozwolone są tylko członkom młodzieży państwowej, oraz członkom partji.

Goering poleca wszystkim władzom państwowym, aby, stosując energiczne środki, celem zlikwidowania działalności politycznej organizacji katolickich, brały pod uwagę, że państwo narodowo-socjalistyczne chce zasadniczo utrzymać z Kościołem Katolickim stosunki pokojowe i unormowane, czego dowodem było zawarcie konkordatu.

Kościółowi katolickiemu i ewangelickiemu w Niemczech pozostawia się zupełną swobodę wyznania, oraz propagandy religijnej. Jedynym jednak światopoglądem politycznym, który jest dopuszczony w Niemczech, jest światopogląd narodowo-socjalistyczny.

Katastrofa kolejowa w Ameryce

3 pasażerów i maszynista zostali zabici — 6 osób odniosło rany

Waszyngton. (PAT.) W pobliżu stacji Pasco nastąpiło zderzenie pociągu osobowego z towarowym.

3 pasażerów i maszynista zostali zabici. 6 osób odniosło rany. Dwa wagony pociągu osobowego kompanji

kolejowej „Northern Pacific”, oraz 3 wagony pociągu towarowego wykołczyły się. Obie lokomotywy są poważnie uszkodzone. Poszukiwania rannych i zabitych trwają.

48 zabitych na Formozie

Tokio. (PAT.) Liczba ofiar trzęsienia ziemi na Formozie, według ostatnich danych, wynosi: 48 zabitych i 238 rannych, 860 domów zostało całkowicie zburzonych, a 2577 jest poważnie uszkodzonych.

Czas zerwać z fatalizmem kryzysowym!

Naród nie może cofnąć się przed uznaniem błędów i zejściem z fałszywej drogi

Słyszeliśmy niejednokrotnie zarzut, że zbyt pesymistycznie oceniamy położenie Polski. Czasami oskarża się nas o szerzenie defetyzmu. Ale przyjrzyjmy się temu, kto jest naprawdę pesymistą, a kto optymistą? Bodaj że zachodzi tu wielkie pomieszenie pojęć.

Niemna wielkiej różnicy zdań w ocenie stanu faktycznego. Wszyscy godzą się na to, że położenie gospodarcze jest bardzo ciężkie. Przytacza się niemal codziennie jaskrawe obrazy nędzy wsi. Wiele przykładów tej nędzy przynosi prasa rządowa, konkretnych danych dostarczają urzędowe i półurzędowe

wydawnictwa statystyczne. A czy o wiele lepiej jest po miastach, wśród bezrobotnej inteligencji, kupców i rzemieślników bez odbiorców, robotników bez pracy?

Jeżeli wszyscy oceniają położenie krytycznie, to różnice występują w ocenie przyczyn i odpowiedzialności za ten stan rzeczy. Obrońcy obecnego porządku w państwie, dzisiejszej polityki gospodarczej i finansowej, starają się udowodnić, że zrobiono wszystko, by złagodzić t. w. kryzys, by zapobiec bezrobociu, by podnieść siłę nabywczą ludności i utrzymać całe gospodarstwo w możliwie najlepszym

stanie. A więc cała polityka gospodarcza i finansowa ich zdaniem była i jest dobra. Przypuśćmy, że tak jest, że wszystko zrobiono, by odwrócić klęskę gospodarczą i społeczne; jeżeli mimo to położenie jest niepomysłne, w takim razie trzeba dojść do smutnego wniosku, a to jest pesymizm najgorszego gatunku. Wtedy patrzy się na t. zw. kryzys, jako na klęskę żywiołową, której nie można odwrócić. Czekają się, aż kryzys minie. Czekają się zmiłowania Bożego.

Na pociechę przytacza się zdanie, że

kryzys jest wszędzie, czasem nawet ryzykuje się twierdzenie, że gdzieindziej jest gorzej, niż u nas.

Już czas najwyższy zerwać z tym fatalizmem kryzysowym. Nauczyły nas ostatnie lata, że nie wszędzie kryzys szaleje z równą siłą; że jego natężenie zależy nie tylko od obiektywnych warunków, których nie można zmienić, lecz i od woli przezwyciężenia kryzysu i umiejętności jego przezwyciężenia.

Niektóre kraje uzyskały w ostatnich dwóch latach bardzo wybitną poprawę dzięki świadomym i zdrowym wysiłkom, jak np. Wielka Brytania;

inne walczą z kryzysem — bardziej ryzykownymi metodami, które mogą budzić poważne wątpliwości, ale w każdym razie walczą z tym kryzysem, nie traktują go jako dopust Boży.

Wykazywanie błędów popełnionych nie prowadzi bynajmniej do pesymizmu. Nie chcą się przyznać do błędów ludzie, zamiatowani w reklamie i żyjący reklamą — ludzie, którzy się lekają, że stwierdzenie popełnionych przez nich błędów obniży ich autorytet i pociągnie przykre dla nich konsekwencje polityczne.

Ale naród, który w swoją przyszłość wierzy, nie może się cofnąć przed uznaniem błędów i koniecznością zmiany drogi, która okazuje się fałszywą.

Umiejętność zerwania z wadliwą praktyką jest objawem siły i zdrowia.

Musieliśmy popaść w skrajny pesymizm, gdybyśmy mieli zachwycać się tem, co dotychczas robiono. Przeciwnie, jeżeli stwierdzimy, że wiele niedomagań gospodarczych i finansowych wywołanych zostało przez dyktantyzm, brak fachowości, lekceważenie elementarnych wskazań zdrowego rozsądku, a przedewszystkiem przez brak zrozumienia rzeczywistej sytuacji i jasnego programu, wówczas otworzą się przed nami lepsze perspektywy.

Położenie jest bardzo ciężkie. Tylko człowiek lekkomyślny lub szarlatan może obiecywać stworzenie w krótkim czasie raj na ziemi. Ale poprawa położenia jest możliwa; można ją osiągnąć prostymi nawet środkami, bez żadnego cudotwórstwa. Ale nie da się jej uzyskać bez gruntownej zmiany polityki gospodarczej i finansowej, bez przeobrażenia stosunków w państwie.

Obóz narodowy, poddając krytyce to, co jest obecnie, nie uprawia krytyki dla niej samej, jak sztuki dla sztuki. Wskazuje — zawsze na pozytywne środki naprawy. Jeżeli one nie dogadzają temu lub innemu, jeżeli dalej z programu gospodarczego wynikają pewne konsekwencje polityczne, to na to niema rady.

W każdym razie uwydatniając popełnione błędy, a zarazem i pozytywne prognozy, występujemy przeciw tak rozpowszechnionemu fatalizmowi i pesymizmowi.

ROMAN RYBARSKI.

Epidemia cholery w Chinach

Hankou (PAT). Wśród powodzian, skoncentrowanych w liczbie 300 tys. w dolinie Han, szerzy się epidemia cholery.

Specjalna sesja Rady Ligi Narodów

Genewa. (PAT). W. Brytania, Francja oraz inni członkowie Rady Ligi Narodów otrzymali telegraficzną prośbę, by byli gotowi wziąć udział w specjalnej sesji Rady Ligi, która zbierze się pomiędzy 25 lipca a 4 sierpnia celem rozpatrzenia zatargu włosko-abisyńskiego.

Rząd abisyński a konwencja z 1929 roku

Berlin. (PAT). Rząd abisyński wyraził gotowość przystąpienia do międzynarodowej konwencji Czerwonego Krzyża z roku 1929, która przewiduje polepszenie losu rannych i chorych żołnierzy armii, znajdującej się w polu. W sprawie tej toczą się rokowania.

500 tysięcy ofiar powodzi

Pekin. (PAT). Powódź w prowincji Szang-Tung przybiera coraz większe rozmiary. Liczba ofiar powodzi przekracza 500 tys. Sytuacja w prowincji Hopei ulega powolnej poprawie.

Sorawa Klajpedy

Berlin. (PAT). Niem. biuro informacyjne donosi z Kowna: premier Tubellis powrócił dzisiaj do Kowna z Polagi, dokąd w początku tygodnia udał się celem odbycia narady z prezydentem republiki. Chociaż trzęść tych narad trzymana jest w tajemnicy, to jednak sądzić w Kownie, że w pierwszym rzędzie omawiana była sprawa okręgu klajpedzkiego, gdyż w naradach tych brał również udział gubernator okręgu klajpedzkiego Kurkauskas.

Niemcy — Islandia

Reykjavik. (PAT). Bawiąca w Islandji reprezentacja piłkarska Niemiec, grając po raz drugi z reprezentacją Islandji, pobiła ją 6:0 (0:0).

Przymusowa gospodarka dewizowa w Gdańsku

W tej sprawie wydane zostały nowe przepisy

Gdańsk. (PAT). Ze strony urzędowej komunikują, że rozporządzenie Senatu, wprowadzające przymusową gospodarkę dewizową na terenie Wolnego Miasta, obecnie zostało zmienione.

Według nowych przepisów osoby, które nabyły legalnie waluty i dewizy zagraniczne, mogą samodzielnie rozporządzać nimi bez zgłoszenia o tem władzom. Niedopuszczalne jest jednak w dalszym ciągu kupowanie dewiz za walutę gdańską, lub wymiana dewiz na

guldeny.

W wypadkach tych należy zwracać się do centrali dewizowej, która na podstawie ostatniego rozporządzenia Senatu, zostaje przekształcona na instytucję kontroli obrotu dewiz.

W dalszym ciągu zależne jest od uzyskania pozwolenia władz gdańskich prawo wywożenia walut w ruchu turystycznym. Maksymalna wysokość sumy, na jaką wolno wywozić dewizy, lub guldeny z Gdańska, wynosi 20 guldénów.

Kongres czy stypa pogrzebowa?

Na gdyńskim kongresie Legjonu Młodych ma dojść do ostrego starcia grupy Zapasiewiczza i grupy Bielskiego

Warszawa. (Tel. wł.) 29 b. m. odbędzie się w Gdyni kongres Legjonu Młodych. Sfery polityczne interesują się przygotowaniami do kongresu, zwłaszcza wobec sytuacji, powstałej przez znaną deklarację seniorów z premierem Sławkiem na czele, która Legjonowi Młodych odmawia dalszego

poparcia.

Na kongresie gdyńskim, który ma dokonać wyboru nowego komendanta, należy oczekiwać ostrego starcia dwóch grup, z których jedna reprezentowana jest przez b. komendanta Zapasiewiczza, a druga przez obecne władze Legjonu z Bielskim na czele. (w)

Zjazd legionistów w Krakowie

Warszawa. (Tel. wł.) Tegoroczny zjazd legionistów w Krakowie zapowiada się bardzo interesująco. Przybędą nań zarówno premier Sławek, jak i generalny inspektor Rydz-Śmigły

piastujący stanowisko naczelnego komendanta legionowych kół pułkowych, oraz członkowie rządu. Zapowiedziany jest przyjazd około 1 tys. osób. (w)

Z. Z. Z. a wybory

Zadecyduje o tem Rada Naczelna, która zbiera się w niedzielę w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł.) W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Warszawie Rada Naczelna Z. Z. Z., ażeby zająć stanowisko wobec wyborów do Sejmu. Weźmie w niej udział około 10 delegatów, w tem byli posłowie, oraz przedstawiciele zarządów głównych związków zawodowych, na-

leżących do Z. Z. Z.

Porządek dzienny obejmuje dwa punkty: 1) stosunek Z. Z. Z. do ordynacji wyborczych, 2) powzięcie decyzji, co do udziału w wyborach. Referaty wygłoszą Moraczewski, oraz red. Szurig. (w)

Żyd prowadził szkołę złodziejską

Jak policja wpadła na trop Gotlanda?

Warszawa. (Tel. wł.) Policja wpadła na trop szkoły złodziejskiej, założonej specjalnie dla młodzieży ze szkół powszechnych. Rodzice niektórych dzieci z północnej dzielnicy miasta zwrócili uwagę, że dzieci posiadają pieniądze, których pochodzenia nie mogą wytłumaczyć. Za pieniądze te chodzili do kin, kupowały lako-

licyjne, które rozpoczęły śledzić dzieci i wtedy okazało się, że komunikują się one ze złodziejem Abramem Gotlandem, specjalistą w rzemiośle szpiegowskim.

Okazało się dalej, że Gotland udzielał dzieciom rozmaitych lekcji w zakresie „rzemiosła” złodziejskiego. Gotland płacił dzieciom 10 proc. od sprzedaży skradzionego przedmiotu, a resztę zabierał dla siebie. (w)

Anglia zezwoli na wywóz broni do Abisynji

Londyn. (PAT). Agencja Reutersa donosi z Rzymu: Zatarg włosko-abisyński był wczoraj ponownie omawiany pomiędzy Mussolinim i ambasadorem W. Brytanji. Treść rozmów trzymana jest w tajemnicy. Dotychczas brak jest urzędowego potwierdzenia z Londynu, że poseł brytyjski w Addis-Abeba przeprowadził rozmowę z cesa-

rzem Abisynji w sprawie eksportu broni do Abisynji.

W. Brytania nie wydała żadnego zakazu na wywóz broni, a dwie prośby o pozwolenie na wywóz broni są obecnie rozpatrywane i prawdopodobnie pozwolenie to zostanie udzielone, skoro tylko dopełnione zostaną niezbędne formalności.

Vines zwycięzca

Southport. (PAT). Turniej tenisistów zawodowych w Anglii w miejscowości Southport wygrał Vines, bijąc w finale Tildena 6:1, 6:8, 4:6, 6:2, 6:2. W grze podwójnej para Tilden — Vines pokonała Francuzów Plaa — Ramillon 7:5, 6:8, 5:7, 6:1, 6:3.

Nuesslein wyeliminowany został w półfinałach przez Tildena 4:6, 4:6, 1:6.

Mecz tenisowy Francja — Belgja

Bruksela. (PAT). Mecz tenisowy Francja — Belgja zakończył się zwycięstwem Belgów. Na 21 spotkań Francuzi wygrali 13.

Stosunek setów 31:24, stosunek gemów 284:271. M. in. Martin Legeay odniósł porażkę z Naydertem 3:6, 1:6, Adamson zwyciężył Henrotin 13:11, 3:6, 6:0, para Borotra — Bernard pokonała parę Laeroix — Borman 6:1, 6:2, 6:2.

Podróż „Daru Pomorza”

Warszawa. (PAT). Statek szkolny „Dar Pomorza”, po opuszczeniu 26 czerwca portu Durban w Unji Południowo-Afrykańskiej, przybył 11 lipca do portu Jamestown na wyspie św. Heleny. Po jednodniowym postoju statek wyruszył w dalszą drogę. Kapitał stateku donosi, że na statku wszystkie w porządku i że wszyscy są zdrowi.

Cwejko ulaskawiony

Warszawa. (Tel. wł.) Pan Prezydent podpisał ulaskawienie b. wojskowego Franciszka Awbula Cwejko, który był skazany w r. 1924 za napad rabunkowy, połączony z zabójstwem ks. proboszcza Baniewiczza na karę ciężkiego bezterminowego więzienia. Cwejko był chory na gruźlicę i przebywał od dłuższego czasu w szpitalu więziennym w Wilnie. Decyzją Pana Prezydenta kara dożywotniego więzienia została skrócona do 12 lat, tak, że w r. 1937 uzyska on wolność. (w)

Mistrz okręgu wileńskiego w pilce nożnej

Wilno. (PAT). Wobec rezygnacji Makabi z meczu Śmigły — Makabi, który miał się odbyć w najbliższą sobotę 20 lipca, tytuł mistrza okręgu wileńskiego zdobył definitywnie W. K. Śmigły, który reprezentować będzie Wilno w walkach o wejście do Ligi.

Min. Reichman w Wiśle

Warszawa. (Tel. wł.) Minister Reichman wyjechał do Wisły, aby poinformować Pana Prezydenta o bieżących sprawach swojego resortu. (w)

Odebranie debitu pocztowego

Warszawa. (Tel. wł.) Minister spraw wewnętrznych odebrał debity pocztowy pismu francuskiemu „L'Ordre”, wydawanemu w Paryżu. (w)

Gospodarcze rokowania polsko-gdańskie

Warszawa. (Tel. wł.) W najbliższym czasie mają być podjęte rokowania polsko-gdańskie, dotyczące przedłużenia umów branżowych, co do obsługi rynku Wolnego Miasta polskimi artykułami żywnościowymi. Wobec tego zainteresowane organizacje eksportu przetworów mięsnych rozpoczęły zbieranie materiałów w tej sprawie. (w)

Elektryfikacja kolejek podwarszawskich

Warszawa. (Tel. wł.) Ministerstwo spraw wewnętrznych zażądało od kolejek dojazdowych w okolicach Warszawy, ażeby zmieniły trakcję z parowej na elektryczną do września. (w)

Wywóz bekonów do Anglii

Warszawa. (Tel. wł.) Rząd brytyjski podwyższył kontyngent przywozu bekonów polskich na trzeci kwartał do 120.341 centnarów. W drugim kwartale kontyngent był mniejszy o 8.264 centnary. (w)

Szwedzki spółdzielca w Polsce

Warszawa. (Tel. wł.) Bawi tutaj publicysta, ekonomiczny i spółdzielca szwedzki Herman Stolpe, który przybył, aby zapoznać się z polską spółdzielczością. (w)

Zarządzenie w sprawie przemiału zbóż

Warszawa. (Tel. wł.). Minister spraw wewnętrznych wydał zarządzenie, zakazujące od 1 października przemiału pszenicy na mąkę w gatunkach niższych, aniżeli 65 procent, a żyta na mąkę gatunków niższych, aniżeli 55 proc. Zezwolono na przemiał pszenicy na mąkę razową, stanowiącą 90-procentowy wymiał oczyszczonego ziarna. Wymiał pszenicy i zboża dla celów eksportowych i przeznaczony dla władz wojskowych na potrzeby własne lub specjalne, przyznane przez ministerjum spraw wewnętrznych, nie podlega ograniczeniom. Za niestosowanie się do powyższych przepisów będą wymierzane kary. (w)

Bank Francuski obniżył stopy dyskontowa

Paryż. (PAT). Bank Francuski obniżył stopę dyskontową z 4 proc. na 3,5 proc., stopę procentową przy lombardowaniu papierów wartościowych z 6 proc. na 5 proc., a stopę dyskontową weksli z terminem 30-dniowym z 4 proc. na 3,5 proc.

Kościół a wybory

„Mały Dziennik“, wydawany przez O. O. Franciszkanów, pisze w sprawie wyborów, co następuje:

Kościół, niezainteresowany w bezpośredniej, bliskiej polityce doczesnych interesów, pilnie jednak obserwuje horyzont, gdzie polityka styka się z moralnością. Kościół w Polsce autorytetu swego nie rzuci na szalę żadnego ze stronnictw politycznych. Zachowa się powściągliwie.

Ale na jedno Kościół nie będzie patrzył obojętnie: na obyczaj wyborczy. Sposób przeprowadzania wyborów nie jest aktem ściśle politycznym. Pierwsiastek wychowawczy odgrywa tu rolę ogromną, a ślady jakie pozostają w duszy zbiorowej narodu po wyborach nieraz daleko przekraczają bezpośrednie efekty polityczne.

Wolność sumienia społeczeństwa

Kościół, stojąc na straży obyczajów nietylko życia prywatnego ale i publicznego, ma obowiązek czuwać nad tem, aby obyczaje te były chrześcijańskie, t. j. oparte na zasadach sprawiedliwości i wolności sumienia. Żaden rząd, w żadnym kraju nie może liczyć na „życzliwie obojętną“ postawę Kościoła wobec wyborów, jeśli sposób ich przeprowadzenia nie będzie na odpowiednim poziomie moralnym. Wolność sumienia społeczeństwa może być gwałcona w sposób nieuchwytny i daleki od bezpośredniego nacisku przez wytworzenie w kraju psychozy strachu; głos opinii społecznej może być paraliżowany albo zniekształcony nawet przez terror, uprawiany wobec kolporterów pism niezależnych i t. p.

Godność Kościoła, jako świadka życia politycznego Narodu i stróża zasad Chrystusowych, każe mu odpowiednio ustosunkować się do podobnych faktów. Co zaś w takich wypadkach oznacza „niechętnie neutralna“ postawa Kościoła może o tem powiedzieć kilku żyjących jeszcze kierowników nawy państwowej w różnych krajach świata.

Stosunek Kościoła do poczyną każdego rządu będzie zawsze i wszędzie pozytywny, ale zawsze na właściwej płaszczyźnie i we właściwej atmosferze.

Księża a kandydatury

Odpowiadając na pytania z kół duchowieństwa, czy księża powinni przy obecnych wyborach kandydować, redaktor krakowskiego „Głosu Narodu“, ks. Jan Piwowarczyk, polityk umiarkowany, stwierdza, co następuje:

„Należy przypomnieć sobie zdanie jednego z najwybitniejszych prawników polskich, prof. Starzyńskiego, o ordynacjach wyborczych (jak wiadomo, zdanie bezwzględnie ujemne — red.)

„Wybory, które nadchodzą, są wyłącznie walką polityczną między obozem „sanacji“ a obozem „opozycji“.

„Kandydować w obecnych warunkach — znaczy tyle, co stanąć po stronie obozu „sanacji“, a natomiast wypowiedzieć walkę opozycji, na którą — prócz antykatolickiej P. P. S. — składają się jeszcze: Stronnictwo Ludowe, które skupia także wiele elementów katolickich, i niewątpliwie życzliwe dla katolicyzmu partje, jak N. P. R., Ch. D. i Stronnictwo Narodowe.

„Rolniczy charakter naszego kraju każe zwracać szczególną uwagę na nastroje wsi. Otóż kandydatura księdza byłaby przez wieś dzięki szczególnym warunkom

(nędza i rozgoryczenie), zrozumiana jako dywersja „sanacji“ przeciw interesom wsi i w konsekwencji spowodowałaby falę antyklerykalizmu na wsi.“

Wniosek ks. Piwowarskiego

Z tych przyczyn ks. Jan Piwowarczyk dochodzi do wniosku, że „księża powinni wstrzymać się zarówno od kandydowania, jak i od wszelkich wystąpień za bojko-

tem wyborów“.

Powtarzamy, że ks. Jan Piwowarczyk ma umiarkowane poglądy polityczne. Opinje wielu księży o ordynacjach wyborczych i budujących na nich wyborach są radykalniejsze.

Wogóle nastroje w społeczeństwie są tak zdecydowane, że prasa narodowa może im ze względów „cenzuralnych“ wyrażać tylko bardzo — stonowane.

Żydzi w Palestynie

Polityka hitlerowska sprawiła, że wielu Żydów niemieckich przeniosło się do Palestyny z całym swym majątkiem. Dzięki temu do Palestyny wpłynęły poważne kapitały, których użyto bądź do inwestycji (rozbudowa przemysłu i dróg komunikacyjnych), bądź też do kupna ziemi pod nowe żydowskie kolonie gospodarczo-rolnicze. Dzięki temu wzmożło się życie gospodarcze Palestyny, tudzież zapotrzebowanie na siły robocze. To też Palestyna jest dzisiaj jeszcze dobrym terenem dla emigracji. Kryzysu dotychczas tam się nie odczuwa, choć niezawodnie zawita on i do tego serca narodu żydowskiego, skoro tylko skończą się kapitały, które dzisiaj tak często nieopatrznie się gospodaruje (np. plantacje pomarańczy, na które coraz trudniej znaleźć rynek zbytu).

Palestyna i niezamożni Żydzi

Stwierdzono, że wielu Żydów z Polski chętnieby wyjechało do Palestyny, lecz władze angielskie niechętnie wpuszczają tam Żydów niezamożnych, chcących pracować jako robotnicy. Bardzo chętnie natomiast zezwalają na imigrację żydowskim kapitalistom.

Od roku 1920 do 1934 włącznie przybyło legalnie do Palestyny 196.240 osób, a nielegalnie około 50 tys. Najwięcej Żydów legalnie przybyło do Palestyny w r. 1934, bo 38.244 osób, najmniej zaś w r. 1928, bo tylko 2.170 osób. Z Polski w tym czasie legalnie wyemigrowało do Palestyny 99.856 Żydów, a nielegalnie około 30 tys.

Emigracja z Polski do Palestyny

Emigracja Żydów z Polski do Palestyny jest zatem nieznaczna, bo nawet przy największym natężeniu (r. 1934) nie pochłania naturalnego przyrostu ludności żydowskiej w Polsce, który wynosi przeszło 30 tys. rocznie. To też

nie przedstawia ona dla nas dużego znaczenia.

Jeśli z kolei zastanowimy się nad liczbą Żydów w Palestynie, to wynosi dziś ona przeszło 300 tys., co stanowi blisko 30 proc. ogółu ludności w Palestynie. Gdyby zaś napływ Żydów w następnych latach był tak wielki jak w roku ubiegłym, to za jakie 7—8 lat Żydzi osiągnęliby w Palestynie większość. Fakt ten mógłby mieć nieprzewidziane następstwa dla dalszych dziejów tego kraju. Prowadzą oni w nim taki tryb życia, jak w krajach diaspor, t. zn. są nadal przeważnie żywiołem pasorzytniczym w stosunku do ludności arabskiej, którą niemilosiernie wyzyskują. Tu leży groźba rozruchów żydowsko-arabskich, które i dzisiaj raz po raz o sobie dają znać.

Anglia i Arabi

Takiego obrotu sprawy obawia się najmocniej Anglia, w której interesie leży utrzymanie jak najlepszych stosunków z Arabami. Dlatego też rząd brytyjski tak niechętnie odnosi się do postulatów żydowskich w sprawach palestyńskich, dlatego ogranicza napływ Żydów do Palestyny, a ustępuje tylko pod naciskiem międzynarodowego kapitału żydowskiego.

Dla nas obojętne...

Ze stanowiska polskiego zbyt wielki napływ Żydów do Palestyny, jak już przewidzieliśmy, nie ma dużego znaczenia, bo mała Palestyna może od nas pochłonąć jeszcze co najwyżej 150 tys. do 200 tys. Żydów, co akurat stanowiłoby 6—7-letni naturalny przyrost żydostwa w Polsce, podczas gdy masa, rdzeń polskiego żydostwa, pozostanie w Polsce nadal. Ta masa zaś będzie czerpała podniety ze swego centrum, Palestyny, do walki z nami, walki tak gospodarczej, politycznej, jak i kulturalnej, będzie stałym fermentem, roz-

sadzającym Polskę od wewnątrz. To też należałoby rozejrzeć się za bardziej dla nas wygodnym i bezpiecznym miejscem, gdzieby można było wszystkich Żydów z Polski i całej Europy wysiedlić. Podnoszono w prasie polskiej, że miejscem tem mogłyby być Madagaskar, mający pod tym względem doskonałe warunki.

A. R.

Następczyni Curie-Skłodowskiej

Warszawa (Tel. wł.) Na opróżnione wskutek śmierci Marji Curie-Skłodowskiej miejsce w międzynarodowej komisji współpracy intelektualnej została powołana literatka węgierska Cecylja Tormay. (w)

Drożyzna w Gdańsku

Warszawa (Tel. wł.) W magazynach i sklepach gdańskich daje się odczuwać coraz większy brak towarów. Zapasy wszelkich wyrobów przemysłowych są na wyczerpaniu, a nowe transporty nie nadchodzą wobec ograniczeń dewizowych i nieuregulowania za dawne dostawy.

W obuwiu, bieliźnie i ubraniach istnieje mały wybór, a ceny towarów idą w górę. Szczególnie drogie są w Gdańsku wyroby kosmetyczne, gdyż władze senackie odmawiają przydziału dewiz na sprawozdanie artykułów kosmetycznych z zagranicy. Wielu kupców z konieczności przerzuca się do innych branż. (w)

Dzień winobrania w Zaleszczykach

Warszawa (Tel. wł.) Właściciele sądów w Zaleszczykach postanowili po raz pierwszy w tym roku dzień winobrania. Wyloniono specjalny komitet organizacyjny, do którego weszli przedstawiciele władz, delegaci organizacji polskich i ruskich, oraz związków rolniczych i ziemiaństwa powiatu t. zw. Ciepłego Podola.

Dzień winobrania rozpocznie się w Zaleszczykach 15 września. Program obejmuje szereg atrakcji, oraz zwiedzanie winnic... (w)

Żołnierze sowieccy ostrzelali motorówkę japońską

Tokio (PAT). Agencja Rengo donosi: Żołnierze sowieccy ostrzelali motorówkę japońską na rzece Amur koło Heiho. Władze Mandżuko wyśtosowały protest do rządu sowieckiego.

Episkopat i całe społeczeństwo katolickie

winno stanąć natychmiast w obronie duchowieństwa i biskupów kieleckich — Znamienny list do redakcji „Oredownika“

Z poważnych kół obywatelskich m. Kielce otrzymujemy list, który ze względów cenzuralnych przedrukować możemy jedynie w wyjątkach. List brzmi:

„W. Szan. Panie Redaktorze!

„W załączeniu przesyłamy Szan. Panu Redaktorowi komunikat, przedstawiający walkę z ks. biskupem Łosińskim i całem duchowieństwem naszej diecezji.

„W miarę potrzeby będziemy w przyszłości przysyłać dalsze komunikaty i dziękujemy za czynną gotowość odparcia ataków na Kościół. Uważamy, że konieczna jest bardziej intensywna walka prasowa, aby poruszyć całe społeczeństwo katolickie, które obecnie nie jest dostatecznie zorientowane w sytuacji.

„Cała prasa, katolickie społeczeństwo z duchowieństwem i Episkopatem na czele powinno moralnie poprzeć biskupów oraz duchowieństwo kieleckie i łomżyńskie.

„Sytuacja na froncie walki przeciwko ks. biskupowi Łosińskiemu pozostaje nadal bez zmiany. Powtarzają się tedy uchwały pewnych „sanacyjnych“ stowarzyszeń, jak np. Związku Strzeleckiego w Kielcach, a uchwały te skwapliwie ogłasza prasa „sanacyjna“, aby się zdawało, że to „patriotyczne społeczeństwo“ demonstruje przeciw Biskupowi.

„Całem tryk wszystkich wystąpień

jest wymuszenie na ks. biskupie, aby ustąpił i wyjechał z Polski.

„Do tego też celu zmierza wstrzymanie już drugi miesiąc poborów dla duchowieństwa diecezji kieleckiej. Cierpią też z tego powodu te instytucje, które utrzymuje ks. biskup i duchowieństwo. I tak „Caritas“, instytucja dobroczynna, która otrzymywała 3700 zł miesięcznie od ks. biskupa, obecnie ma być zagrożony, a te rzesze ubogich, które otrzymywały wsparcie, teraz są skazane na głód i nędzę.

„Zatrzymanie ryczałtów godzi też w byt Seminarjum duchownego, szkolnictwa i pracy katolickiej oraz stowarzyszeń Akcji Katolickiej. Postępowanie władz skarbowych w tej sprawie nie jest zgodne z prawem i konkordatem.

„Społeczeństwo katolickie nie może zrozumieć, że w państwie polskiem, w którym ludność katolicka stanowi większość, może być prowadzona tego rodzaju walka przeciwko zasłużonemu i szanowanemu powszechnie biskupowi, którego zwalcza się, używając oszczerstych oskarżeń o brak patriotyzmu.

„Społeczeństwo katolickie kieleckie oczekuje solidarnego wystąpienia wszystkich katolików z Episkopatem na czele w obronie biskupa kieleckiego, gdyż uważa, że jest to sprawa zasadnicza. Ustąpienie biskupa kieleckiego na skutek tego rodzaju presji stworzyłoby niebezpieczny precedens i oddałoby Kościół pod władzę czynników niebezpiecznych.“

Wybuch gazu w kopalni

Nowy Jork. (PAT). W Vanlear, w stanie Kentucky nastąpił wybuch gazu w kopalni. Przeszło 10 górników straciło życie.

Konferencja posłów estońskich

Tallin (PAT) Konferencja posłów estońskich obradowała wczoraj pod przewodnictwem ministra spraw zagranicznych Seljamaa. Na konferencji podkreślono m. in., że stosunki Estonii z innymi państwami europejskimi układają się w sposób przyjazny. Stosunki te będą w dalszym ciągu pogłębiane. Ponieważ prezydent państwa Paets wyraził chęć omówienia z członkami konferencji niektórych aktualnych spraw polityki zagranicznej, kierownicy estońskich placówek dyplomatycznych wraz z min. Seljamaa wyjechali dziś do Pernau, gdzie prezydent Paets przebywa obecnie na kuracji.

ś. p.

Antoni Dembiński

ur. 11 kwietnia 1908 zmarł 18 lipca 1935 r. po krótkich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzonej św. Sakramentami. Ekspozycja zwłok z domu żałoby przy ulicy Zawiszy 45 odbędzie się w piątek, dnia 19 b. m. o godzinie 19 do kościoła parafialnego W. N. M. P.

Nabożeństwo żałobne odprawione będzie w sobotę, 20 b. m. o godz. 9 rano. Tegóż dnia o godz. 17 nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz św. Wincentego na Dołach, o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

rodzice, brat, żona i rodzina.

tajemnica serca

powieść z francuskiego

24)

Z okropnym bólem, który spowodował widok, jakiego była mimowolnym świadkiem, a nadto pod wpływem przestachu, Renata oddaliła się do swego pokoju, nie myśląc wcale o udaniu się na spoczynek.

Dopiero nad samym rankiem, znużona całonocnym czuwaniem, mimo swej woli, usnęła.

Skoro córka wyszła i skoro Brucourt usłyszał odgłos oddalających się kroków, skoro nakoniec szelest zasuwanej rygla przekonał go, że Renata, zapobiegając ponownemu się wypadku, zamknęła pokój, zaczął sobie czynić wyrzuty:

— Jakież ze mnie głupiec i niedołęga! Czyliż na to głowiłem się, aby uprojektować plan, dać się podejść, jak zwykły morderca? Czy potrzeba mi było dla ochronienia się od wykrycia prawdy, odgrywać rolę warjata wobec własnej córki? Co tu czynić teraz?

Był niezdeterminowany, niespokojny i wylekły.

Plan zamordowania Zabina nie mógł być teraz wykonany, bo córka latwo by odgadła, kto przyczynił się do śmierci sierżanta.

W takiej wątpliwości spędził kilka godzin.

Nakoniec po zbadaniu istoty rzeczy i po rozpatrzeniu się w całej sytuacji, postanowił ostatecznie pozostawić Zabina przy życiu, ale starać się być od niego jak najdalej!

Chciał też przyspieszyć małżeństwo Daniela i Renaty, a to dlatego, żeby, skoro sierżant poweźmie jakiegokolwiek podejrzenie, Daniel czuł się obowiązany do bronięcia ojca swej żony, a tem samem do zachowania wszystkiego w najściślejszej tajemnicy.

— Jeżeli kiedykolwiek zdradzę się albo słowem, albo ruchem, jeżeli kiedy ten człowiek, którego przenikliwość nadzwyczaj się lęka, trafi na ślady istotnej prawdy, to mój zięć zajmie się moją obroną i będę miał z niego w danym razie jak najlepszego adwokata.

Po takim postanowieniu, nadzwyczaj ucieszony niespodziewanem roz-

wiązaniem całej sprawy, co oszczędziło mu nową zbrodni, udał się na spoczynek.

Jedną okoliczność tylko mocno go niepokoiła, a mianowicie, że córka nabrała przekonania, jakoby podlegał napadom szaleństwa.

— Ba! — pomyślał — odtąd będę starał się okazać w jej oczach bardzo łagodnym i bardzo spokojnym. Wkrótce uwierzy, że owe mniemane szaleństwo było tylko przemijającym symptomem.

Uspokojony zupełnie — tak przynajmniej sądził — starał się usnąć. Prawie upadał ze znużenia.

Ale sen odbiegł od jego powiek.

Ponure widma obsiadły jego w głowie i dopiero z brzaskiem dnia rozwinęła się mąry rozgorączkowanej wyobraźni.

Około godziny siódmej, gdy jeszcze spoczywał w łóżku, ktoś bardzo ostrożnie otworzył drzwi.

Była to Renata, która krokiem czujnej wilczycy przyszła oswobodzić swego więźnia z obawy, aby lokaj, mający obowiązek stawiania się co rano na rozkazy barona, nie dostrzegł, że pan jego w nocy pozostawał pod kluczem.

— Ty nie śpisz, ojcze? — zapytała, widząc, że Brucourt spoglądał na nią smętnym wzrokiem.

— Nie mogę sobie darować, że ci takie zmartwienie sprawiłem. Biedaczko, jeszcze dziś i czy twoje i twarz zachowały ślady wypadków minionej nocy.

— Tyś temu, ojcze, wcale nie wli-

— Już wszystko minęło. Czuję się dobrze, bardzo dobrze. Podobne napady nie powtarzają się tak często.

— Jesteś tego pewny?

— Najpewniejszy. Gwałtowność owego kryzysu poczęści mnie uzdrowiła.

— Oby Bóg wysłuchał twoich słów, mój ojcze — odpowiedziała Renata. Ze sposobu wymówienia tych wyrazów można było domyślić się, że nie podzielała jego przekonania, że dla niej od owej chwili był on chorym, którego nadwreżone zdrowie wymagało starań i opieki troskliwej, a nieodstępnej.

Strasliwa wieść

Już słońce podniosło się wysoko na niebie, gdy Daniel przebudził się nareszcie.

Spał snem głębokim i twardym. Czuli, że mu ciążyła głowa.

Ale nie zwracał wcale uwagi na tak drobną okoliczność — a nawet zapomniał o niespodziewanym ataku, wskutek którego niby uderzeniem piorunu on i Zabin czuli się osłepieni i doświadczali symptomów jakby nagłego upojenia.

Już na kominię rozniecono spory ogień.

Niebieskawe promienie słońca przedzierały się do pokoju przez zapuszczone w oknach firanki.

Była to pora, w której pożądany jest wygodny i ciepły apartament.

Daniel czuł się szczęśliwy.

Nimfy, których rysunki widniały na ścianach, wywoływały na jego usta wesoły uśmiech.

Znajdował je pięknymi, choć może mniej pięknymi, niż Renata.

Z pewnem rozkosznym zanedbaniem pił czekoladę, którą podczas jego snu przyniosł mu służący.

Następnie wstał, ubrał się i powoli zbliżył do okna.

Przed jego wzrokiem rozciągał się park, którego murawę pokrywał deszcz zlodowaciały — a na liściach lip, jaworów, topoli i modrzewiu osiadł szron, jako zapowiedź zbliżającej się jesieni.

Gdzieś niegdzie widać było kupy opadłych liści.

Wiatr, nadciągający od morza, silnym podmuchem pędził je w dal, w nieznana przestrzeń.

Kiedy widok opustoszałego parku obudził w sercu Daniela smutne myśli i kiedy głęboko zadumany wpatrywał się w daleko ciągnącą się przestrzeń, zjawił się nagle Zabin ze strzelbą na ramieniu.

— On wstał wcześniej odemnie — rzekł sam do siebie. — Korzysta z czasu i poszedł na krótki, zanim nadejdzie pora podania śniadania.

Wrócił napowrót do komina i rzu-

cił wzrokiem w zwierciadło.

Był bardzo blady, a nawet zdawało mu się, że sen zbyt długi, zamiast go pokrzepić, spowodował pewne osłabienie.

Daniel zszedł ze schodów w nadziei spotkania się z Renatą.

Pragnął ją jak najprędzej ujrzeć.

Zamiast jednak Renaty, spotkał się z Lisbetą.

Siedziała na skraju schodów, na ostatnim stopniu, w postawie mocno zakamufowanej, z łokciami, opartymi na kolanach, z głową, ukrytą w dłoniach, i zdawała się być czemś nadzwyczaj zaskopotaną.

— Co pani tu robisz? — zapytał Daniel zdziwiony.

— Oczekiwałam na pana, aż pan wyjdzie z swego pokoju.

— A to z powodu?

— Chcę o czemś z panem pomówić.

— Alboż nie mogłaś pani dać mi znać lub powiedzieć przez Zabina, czego żądasz odemnie?

— Pan Zabin poszedł na polowanie i wcale się z nim nie widziałam. Wreszcie posłać nie miałam kogo — a właściwie obawiałam się, żeby nie przerwał panu słodkiego snu. No, ale to nic nie szkodzi, wszystko da się naprawić, kiedy pan jesteś we własnej osobie.

— Słucham panią.

Lisbeta przysunęła się do Daniela i, podniósłszy się na palcach tak, ażeby wyrazi wprost doszły jego uszów, rzekła głosem tajemniczym:

— Panna Renata prosi pana, abyś widział się z nią w salonie, jak można najprędzej i chęć, ażebyś pan unikał spotkania się z jej ojcem, dopóki z nią samą pan się nie zobaczysz. To bardzo ważne, bardzo ważne.

— Wie pani, co to znaczy?

— Nie wiem nic. Uczyniłam, co mi rozkazano. Pozwól więc pan, że się oddalę. Zmarzłam jak kawałek lodu.

Powiedziawszy to, znikła, tak, że Daniel nie mógł wcale odgadnąć z fizjonomji guwernantki, czy wiadomo-

ści tak ważne, jakie miała mu udzielić Renata, były wesołe lub smutne.

Zeszedł tedy żyty, aby nie spotkać się z baronem i jak najprędzej ujrzeć swoją ukochaną.

Przybywszy do drzwi salonu, otworzył je, a potem wszedłszy zamknął za sobą.

Na spotkanie młodzieńca wyszła zaraz Renata, widocznie ucieszona, bo odezwała się:

— A jesteś przecież nareszcie.

— Chciałaś się ze zemną widzieć, moja droga?

Wypowiedziawszy te wyrazy, spojrział na pannę Brucourt i mocno zdziwił się wyrazem smutku, malującym się na jej twarzy.

Kiedy się wczoraj rozstawali, była wesoła, dziś jest prawie zgnębiona, podobną do kwiatu, który zwarzyła szalejąca burza. Daniel przeczuwał nie-szczęście.

— Czy jesteś odważnym? — zapytała go głosem gorączkowym, zdławionym, jakby z trudnością odważała się na wypowiedzenie słów, mających boleśnie dotknąć kochającą ją serce.

Daniel nie zdobył się na odpowiedź.

Mówiła więc dalej:

— O gdybyś wiedział, że tej nocy zrobiłam odkrycie, które stawia mnie dzy nami nieprzebytą otchłań.

Nie dokończyła.

— I to odkrycie zrobiłaś sama, obo-

biście?

— Tak — odparła głuchym.

Nieszczęśliwy zbliżył się jak chusta.

Patrzył na swoją ukochaną wzrokiem osłupiałym.

Ona zdawała się tego nie widzieć.

Miała oczy utkwione w kobierzec, jakby tu był początek owego nieszczęścia, o jakim postanowiła uwiadomić Daniela.

Jakiś czas oboje zachowali milczenie.

— Dla Boga! wytłumacz się jaśniej!

— zawołał Daniel. — Jaki? Przecież wczoraj wieczorem zostawiłem cię spokojną, wierzącą, uszczęśliwioną, pozyskaną pozwoleniem ojca, a dziś rano... To nadzwyczaj trudne do uwierzenia. Naprawdę tedy, jakaż to przeskoda? Kto ją wywołał? Czyliżby baron miał cofnąć dane słowo?

Renata na wszystko poruszała głowę z przeczeniem.

— Ależ nakoniec... — zawołał Daniel doprowadzony do ostateczności.

— Danielu — rzekła — nie powiedziłam ci jeszcze, że przyczyną, przeskody, o których nadmieniałam, stanowczo wyjaśnić ci nie mogę. Powiem ci tylko, że skutki jej są okropne, że nie zasłużyłbyś na tak straszne cierpienia. To co zamierzam ci wyznać, rozdziera moje serce i zapewne rozdzierze i twoje. A zatem posłuchaj mnie. Oto dzień szczęścia naszego musi być odroczone na kilka miesięcy, a może nawet na kilka lat.

— Z jakiego, powodu?

— Nie pytaj mnie, błagam cię! Nie mogę na to odpowiedzieć.

— Więc radości i smutku nie mamy dzielić z sobą? Sądzę, że nieszczęście to dotyka zarówno mnie jak i ciebie, dlaczego więc nie chcesz mi wyjaśnić, co je spowodowało, kto był głównym a może jedynym sprawcą?

Renata milczała.

— Zdaje mi się, że jesteś przekonana, iż powinienem wiedzieć istotną prawdę.

Poczem zauważywszy, że się waha, dodał:

— Więc tym sposobem zmuszasz mnie do mniemania, że mnie wcale nie kochasz.

Renata podbiegła do młodzieńca, a pochwytywszy go za rękę, zawołała:

— Drogi mój! I ty myślisz, że cię kochać przestałam? O, wierz mi, gdybym miała nadzieję, że jeden tylko dzień będę twoją, zgodziłabym się i na ten jeden dzień, a potem umarłabym z rozkoszą.

— Cóż więc takiego wydarzyło się.

Namyslała się chwilę.

Nareszcie głosem wzruszonym rzekła:

— Mój ojciec ulega strasznym atakom szaleństwa. Chciałam zamilczeć o tem przed tobą, ale serce zmusza mnie do zdradzenia tajemnicy. Zdaje mi się, że umieram. Pojmujesz zatem, że nie mogę teraz jeszcze być twoją żoną.

(Ciąg dalszy nastąpi).

CŁOSY ŚWIATA

Kobiety przy sterze

W wyścigach motorówek w Long Beach w Kalifornii, wzięły udział dwie znakomite sportsmenki amerykańskie Loretta Turnbull i Andy Gautner, zdobywając drugie miejsce.

NAJWIECEJ HERBATY PIJA ANGLICY

Według danych urzędowych, Wielka Brytania spożywa sama połowę tej ilości herbaty, jaka wywożona jest z krajów, uprawiających tę roślinę.

Z tego powodu jeden z amerykańskich organów statystycznych sporządził takie zestawienie:

Gdyby do stołu zasiadli jednocześnie: Anglik, Amerykanin, Rosjanin, Niemiec, Austriak, Francuz i Włoch i każdy z nich zażądałby herbaty w stosunku odpowiednim do ilości spożywanej w jego kraju, to Amerykanin otrzymałby 400 filiżanek herbaty, Rosjanin — 275, Niemiec — 36, Austriak — 20, Francuz — 18, a Włoch zaledwie jedną. Natomiast przed Anglikiem stanęłoby — 1 800 filiżanek!

Ale nie trzeba zapominać, że Anglicy piją nadzwyczaj mocną herbatę, przed Anglikiem więc stanęłaby zapewne znacznie mniejsza liczba filiżanek. Gdybyśmy jednak nawet zmniejszyli ją o połowę, to i tak pozostałaby jeszcze cyfra imponująca.

NAJTEŻSZY PARYŻANIN

W wieku 53 lat zmarł w Paryżu monsieur F. Reymond, największy grubas Paryża, Francji, a nawet, jak głosi fama, świata całego. Szekspirowski Falstaf mógłby się uważać za chuderlaka obok p. Reymonda. Kolosalna tusza paryżanina odpowiadała jego wzrostowi. Objętość grubasa, wyrażona w cyfrach przedstawiała się imponująco: objętość klatki piersiowej — 2 metry 15 centymetrów, objętość w pasie 2 metry 88 centymetrów! Objętość ramion — 89 centymetrów!

Pomimo potwornej tuszy cieszył się mr. Reymond kwitnącem zdrowiem. Pełen radości życia, skarżył się tylko grubas iż jego wymiary nie pozwalają mu korzystać ze wszystkich uciech i rozrywk. Nie mógł np. nigdy brać udziału w wycieczkach samochodowych, gdyż nie było auta, którego drzewiczki mogłyby go przepuścić. W żadnym lokalu publicznym nie było fotelu czy krzesła, na którym mógłby się zmieścić, nie mówiąc już o tem, że trudno było wyszukać mebel dość mocny, by wytrzymał potworny ciężar. Mr. Reymond wydawał na ubranie więcej niż każdy przeciętny człowiek, gdyż krawiec musiał brać znacznie więcej materiału, aby wykreślić garnitur dla grubasa. To samo było z bielizną i obuwiem, zamawianem na miarę.

Mr. Reymond był niesłychanie popularną postacią w Paryżu, uwieczniony też został w piosenkach kabaretowych i karykaturach.

4 MILJARDY INWESTYCJI W CZECHOSŁOWACJI

Rada ministrów Czechosłowacji przyjęła na swem ostatnim posiedzeniu wniosek podkomitetu ministrów, t. zw. komisji inwestycyjnej, według której rząd przystąpił do realizacji wielkiego programu inwestycyjnego w ramach ogólnej akcji przeciw bezrobociu. W Czechosłowacji doszli do przekonania, że kwestii bezrobocia nie można rozwiązać drogą asygnowania olbrzymich sum na pomoc dla bezrobotnych i dlatego postanowiono wyasygnować 1 828 000 000 koron czeskich celem rozpoczęcia nadzwyczajnych robót publicznych, a oprócz tego zatwierdzono inwestycyjny program poszczególnych resortów, wymagający 1 416 000 000 koron czeskich. Tytułem produktywnej opieki nad bezrobotnymi w ramach samorządów asygnuje się 799 698 000 koron czeskich, czyli ogółem 4 054 998 000 koron czeskich. Z cyfr tych wynika, że rząd czeskosłowacki odstąpił od zasady udzielania wsparcia bezrobotnym, podczas gdy przemyśle nie doznawał żadnego ożywienia, a postanowił przede wszystkim robotnikom dać pracę przez rozpoczęcie robót inwestycyjnych. Chodzi głównie o budowę dróg, mostów, fortyfikacji i t. d. Do nowych wymagań polityki inwestycyjnej dostosowany będzie i nowy budżet państwowy.

Głuche wieści z Wołynia

Jeszcze o osadnikach - kombatanach — Gen. Januszajtisa „sanacja” nie zatwierdziła — Rewindykacja kościołów idzie z uporem

Od własnego korespondenta „Oredownika”

Krzemieniec, w lipcu.

Jak już donosiliśmy w poprzedniej korespondencji, powtórne wybory do władz powiatowych Związku Osadników Wojskowych na pow. krzemieniecki dały nie sam Niemcy dla „sanacji” wynik, bo wybory poprzednie, dokonane na wiosnę b. r. przez Osadników wybrano po raz drugi gen. Januszajtisa. Pomimo, że wybory odbyły się „formalnie”, co zresztą stwierdził reprezentant zarządu głównego poseł B. B. Kamiński, jednakże po raz drugi nie zostały one zatwierdzone.

Fakt ten wywołał duże poruszenie wśród tuł. społeczeństwa polskie. Ma się wrażenie, że poprostu pewnym czynnikiem zależy na tym, żeby w żaden sposób nie dopuścić do głosu niezależnego elementu społecznego, który chce tu oddać wszystkie swoje siły na służbę polskości, a nie na partyjną służbę B. B. Ze te dwie rzeczy ogromnie się od siebie różnią, tego nie chce zrozumieć „sanacja”, która za wszelką cenę usiłuje pozbyć się z widowni społecznej gen. Januszajtisa, człowieka niezależnego, no i zdolnego do przeciwstawienia się dotychczasowej niesłownej robocie „sanacyjnych” macherów na Wołyniu.

Pozycję generała, za którym osadnictwo całe stanęło murem, „sanacja” nie lekceważy i dla tego dąży do utracenia go... Zbyt jednak przeciągnęła

strunę, żeby to tak łatwo mogło się udać. Osadnicy nie dali za wygraną i postanowili odwołać się do decyzji zarządu głównego do walnego zjazdu, który ma się odbyć niebawem w Krakowie.

W każdym razie poczynają się u nas tu mówić o komisarzy, któryby był mianowany. Widocznie zainteresowane sfery liczą się z niezłamanym uporem osadnictwa. Zgóry należy powiedzieć, że gdyby ta koncepcja przeszła, to, zważywszy panujące nastroje wśród kombatanckiego żywiołu, komisarz szybko skończyłby swoją rolę. Jak, to już rzecz inna.

Powagę wytworzonej sytuacji w niektórych sferach „sanacji” zdaje się zaczynać doceniać, skoro nawet I. K. C. występuje w obronie osadników, pytanie tylko czy szczerze? W związku z tem coraz głośniejsze u nas mówi, że w najbliższym czasie gen. Januszajtis ma być powołany do czynnej służby wojskowej. Ile w tem jest prawdy, najbliższa przyszłość pokaże.

Jedną z rzeczy niesłychanie drażliwych, a dotąd na Wołyniu niezatłumionych jest rewindykacja kościołów, zamienionych przez zaborców na cerkwie. Trzeba zdawać sobie sprawę z tego, że ze względu na poziom kulturalny ludności prawosławnej problem ten w zasadzie prosty staje się skomplikowanym.

Stąd rozwiązywanie jego w po-

szczególnych wypadkach wymaga od władz dużej umiejętności i taktu, w przeciwnym bowiem razie wywołuje bardzo niepożądane efekty.

Rażącym przykładem takiej sytuacji było ostatnio miasteczko Wyszo- gródek. Otóż po blisko 10-letnich staraniach katolickiego społeczeństwa m. Wyszo- gródka o rewindykację kościoła katolickiego wreszcie przyszło rozstrzygnięcie pozytywne. Było ono tem słuszniejsze, że społeczeństwo katolickie, pozbawione było w ogóle świątyni, podczas gdy prawosławni mieli ich dwie, przyczem jakoby na złość opuścili właściwą cerkiew i przenieśli się całkowicie do zabranego ongiś kościoła.

Kiedy doszło do objęcia przez władze rewindykowanego kościoła, to zrobiono to w ten sposób, że władze policyjne spotkały się z ogromną reakcją ludności prawosławnej tak, że doszło do sytuacji, w której przeciw kilku policjantom stanął kilkuset-ny roznamiętniony tłum. W rezultacie władze opieczetowały kościół-cerkiew. Obecnie dowiadujemy się, że w końcu lipca, t. j. 28 b. m. odbędzie się wreszcie poświęcenie rewindykowanego kościoła, w którym weźmie udział J. E. ks. biskup Szeleżek.

W ten sposób zabrany przez rząd rosyjski kościół w 1891 r. powróci do służby katolicyzmowi. Pierwszą mszę św. odprawi ostatni przed zabraniem kościoła proboszcz ks. St. Felenki.

T.

czasie 6:03:02 przed Granier o 5 metrów i Mauclaira 6:21:04.

W klasyfikacji ogólnej pierwsze miejsce zajmuje w dalszym ciągu Maes 75:28:09, przed Camusso 75:35:20 i Speicherem 75:38:23. W klasyfikacji państw prowadzi Belgja przed Francją, Włochami, Niemcami i Hiszpanją.

Proszę wstac!

Gdzie dwóch się kłóci, tam trzeciego biją

Upał był tak wielki, że pocili się nie tylko już ludzie, ale nawet i szyby w pociągu podmiejskim do uroczego letniska.

Na dworcu w oczekiwaniu na odjazd pociągu, każdy zastanawiał się przed słońcem, czem mógł.

Jakiś roztargniony staruszek trzymał wysoko nad głową bajecznie kolorowe „baderki”.

Jakiś otłuty kupiec wachlował się grubym portfelem.

Jakiś podłotek szukał chłodu nie w cieniu drzew, których na dworcu zresztą bardzo mało, ale w cieniu barczystych ramion jakiegoś młodzieńca.

Po chwili cały ten mocno spocony tłum wypełnił kolejowe przedziały.

Każdy rad był, jak głowę zdołał wepchnąć między półkę, a czyjeś plecy, nie zważając zupełnie na własne nogi, które uprzejmy konduktor przyciskał drzwiami (żeby nie latały).

W jednym mocno wypełnionym przedziale znalazły się dwie sasiadki, kochające się jak Żydzi z Hitlerem.

Gdy tylko na siebie spojrzały, w przedziale zaraz zrobiło się duszno. Jedna z nich, tuląc do łona „szneki z glancem” zwróciła się do najbliższej stojącego młodzieńca w niebieskiej koszuli w czarne kropki:

— Panie szanowny, otwórz pan okno, bo się tu uduszę!

Usłużny młodzian już chwycił za okno, gdy usłyszał syczący głos drugiej damy.

— Panie szanowny, zostaw pan to okno. Przeciąg będzie, paraliż mnie ruszy.

Młodzian stał niezdecydowany.

— Otwierajesz pan to okno, bo się duszę. Co już uważania pan nie masz na starszą kobitę?

Roztkliwiło się serce młodzieńca. Zaczęła już zgrzytać spuszczana wolno szyba. Naraz przedział przeciął przeraźliwy krzyk drugiej damy.

— Zamykaj pan natychmiast, bo mnie już paraliż rusza. O, ja bidna wdowa! Zrozumienia już nie mam u ludzi, którzy wiek i chorobę moją lekceważą.

Blady jak ściana młodzieniec przymknął pośpiesznie okno.

— Otwórz pan, bo się uduszę! — wrzasnęła znowu pierwsza fejmość.

— Nie otwieraj pan, bo mnie szlag trafi — odparła druga.

— Otwórz pan!

— Ani się pan waż!

— Uduszę się!

— Szlag mnie trafi!

W kącie, przygnieciony walizkami i pasażerami siedział flegmatyczny p. Szydełko, którego do głębi wzruszyła beznadziejna sytuacja uprzejmego młodzieńca, pchającego się co chwila do okna, by otworzyć, i wracającego zpowrotem.

Wychylił też głowę z pod pachy damy, zastanawiając mu widok na przedział, i rzucił:

— Panie szanowny, najpierw otwórz pan okno na 10 minut, to jedną szlag trafi, później je zamknij, to drugą diabli wezmą i będzie spokój.

W przedziale zakotłowało się jak w ulu. Obie damy i ta sercowa i ta astmatyczna, pięściami utorowały sobie drogę do pana Szydełki i wykonały nad nim doraźną egzekucję.

Na najbliższej stacji pan Szydełko ocierał czoło z „glancu”, która ze „szneków” przeszła na jego oblicze.

Gdy upały młyny, obie awanturnicze damy w sądzie grodzkim dostały dla ochłody po 50 złotych grzywny.

KELLY

Migawki z pod Racławic

Jak to było z tem „wielkim świętem ludowym”

Kielce, w lipcu.

Wies w Miechowskim już od kwietnia przechodził okropny przednówek. Ludziom brakło zboża i ziemniaków. O tem, żeby skąd wydostać choć parę groszy, ani mowy. Skorzystali z tego rozpaczliwego położenia chłopów Żydzi. Dawali im zbutwiałą mąkę, zbryloną tak, że trzeba ją było drugi raz mleć. Za korzec takiej mąki żytniej oddać mają chłopci po żniwach dwa korce.

Do kościoła mało ludzi chodzi z powodu braku ubrania i butów. Obowiązek spowiedzi wielkanocnej mogli biedniejsi w ten sposób spełnić, że bogatsi pożyczili im ubrania. We wsiach, wskutek wyczerpania fizycznego i wszelakich trosk pojawia się coraz więcej obłąkanych, którzy stają się istną plagą.

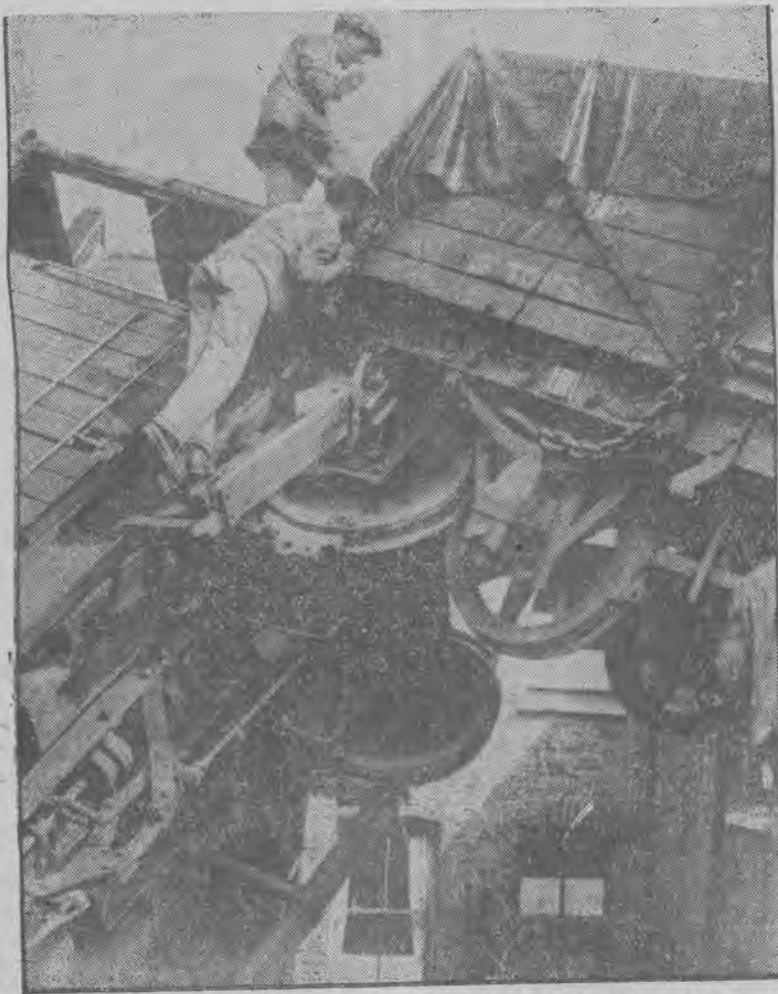
Ludzie są przygnębieni do tego stopnia, że na nic żywiej nie reagują. Toteż mimo, że czynione są już przygotowania do wyborów sejmowych, nikt na wsi miechowskiej nie interesuje się wyborami.

Wskutek takiego nastroju na wsi, nie udało się zupełnie uroczystość podarowania płk. Sławkowi zagrody w Racławicach w dniu 7 b. m., z czem nie kryją się sami „sanatorzy”. Miało to być „wielkie święto ludowe”, podczas którego aranżerowie starali się zadokumentować płk. Sławkowi, że wieś stoi przy haśle „współpracy”.

Już w kwietniu b. r. setki dostali instrukcje z gmin, by ludziami o tej uroczystości ogłaszać, zachęcając ich do udziału oraz zdać sprawozdanie szczegółowe, ilu ludzi z każdej wsi pojedzie do Racławic. Kiedy nadszedł dzień uroczystości, zjechało się sporo straży ognioowych na podwodach, garstka „strzelców” („Strzelec” marnie rozwija się w pow. miechowskim), zarządy gminne. Ludzi niezorganizowanych, niezależnych przyjechało bardzo mało. Przygotowano 7 morgów pola dla pomieszczenia uczestników i ustawiono megafony, tymczasem ani jedna czwarta morga nie była przez te „tłumy” zajęta. Przez megafony nie było do kogo mówić.

Wies Miechowska cierpi i wyczuje zmiany na lepsze.

K.

W Londynie wydarzyła się niesamowita katastrofa kolejowa. Oto kilka wagonów pociągu towarowego runęło z wiaduktu na znajdujące się poniżej domy. Cudem nieomal nic nikomu się nie stało.

„Zdecydowani jesteśmy bronić niepodległości Abisynji ze wszystkich sił”

Tak oświadczył cesarz Abisynji w wywiadzie prasowym

Kair. (PAT). Dziennik „Hahram” ogłasza wywiad swego przedstawiciela z cesarzem Abisynji, który oświadczył m. in., że uważałby za akt nieprzyjawni, gdyby Egipt pozwolił na przelot włoskich samolotów wojskowych nad swem terytorjum. Następnie cesarz zaznaczył, że Włochom nie udało się wywołać niezgody pomiędzy poddany- mi muzułmanami, a innymi odłamami ludności Abisynji.

Pragnąc w dalszym ciągu pokojowego załatwienia zatargu, mówił cesarz, zdecydowani jesteśmy jednak bronić całości i niepodległości Abisynji ze wszystkich sił. Ostatni przemówienia Mussoliniego nie zdiwiły nikogo. W końcu wywiadu cesarz zaprzeczył pogłoskom o nieporozumieniach pomiędzy kierowniczymi mężami stanu Abisynji.

Zgon poety

Londyn. (PAT). Wczoraj wieczorem w Bournemouth zmarł poeta irlandzki Jerzy Russel.

Maes nadal prowadzi

Paryż. (PAT). 12-ty etap Tour de France z Cannes do Marsylii na dystansie 195 klm. wygrał Pelissier w

33 Loteria Państwowa

(Nieurzędowa i bez gwarancji).

W drugim dniu ciągnięcia 2 klasy, wygrane padły na numery następujące:

Po 20.000 zł na nr. nr.: 123705 181794.

Po 5.000 zł na nr. nr.: 131025 153587 166314.

Po 2.000 zł na nr. nr.: 45555 124212 132009.

Po 1.000 zł na nr. nr.: 37245 44029 70003 156886 166362.

Po 500 zł na nr. nr.: 37916 52877.

Po 400 zł na nr. nr.: 23941 42962 55097 65523 70103 72905 81214 81261 104909 149716 177110 179911.

Po 250 zł na nr. nr.: 34923 52425 98491 104680 104930 105614 110239 110589 113767 127135 137548 137851 141273 142150 162061 170111 174045 174973 182455.

Po 200 zł na nr. nr.: 14094 18636 24447 24654 27033 27234 37206 45800 48267 50640 54019 64399 65009 71350 79790 88221 91066 91513 97474 107651 121640 123004 146780 157179 163297 163426 173184 181069.

Po 150 zł na numery:

717 1173 38 270 2586 841 4135 786 5061 574 613 6587 7241 80 8211 9257 399 881 10688 11504 683 936 12759 65 951 18373 83 693 17634 18764 19639 20496 824 21601 22280 90 23051 64 953 24193 978 25108 10 289 332 448 86 580 605 894 26278 318 556 27310 28519 29019 678 904 30802 32139 70 734 846 915 33256 34680 949 35013 166 240 413 916 37247 806.

38060 602 68 76 820 39487 693 898 955 40357 686 41060 274 405 16 55 598 42260 329 806 43663 44171 813 45308 64 509 47434 52 738 48550 929 49659 957 50145 624 924 51171 281 415 619 54 52567 53495 54091 199 243 648 839 55265 804 56286 681 57031 395 509 654 58116 64 552 59391 771 949 60082 135 254 434 61521 45 634 62861 762 64 873 935 63084 526 722 940 63 64456 670 90 65009 480 911 66114 242 369 84 67397 470 739 868 80858 355 422 595 69050 242 69 70086 424 508 71659 763 81 72400 563 73021 212 74001 113 300 951 75304 78 419 46 62 508.

76276 509 73 932 77419 85 846 78820 25 79673 95 732 43 930 80068 81551 669 843 82124 227 903 83997 84102 278 305 730 85326 586 767 86201 683 87092 541 902 88245 583 848 910 89033 674 822 90750 976 92 91204 602 860 92079 299 559 844 98 93108 492 806 949 94094 152 539 939 95660 96361 445 98673 956 99104 463 100431 950 101570 102546 855 103113 41 556 104001 105912 106358 477 824 990 107068 540 109037 262 380 681 848 110056 271 312 700 111573 112215 42 523 619 812 113583.

114050 365 116004 27 130 117422 653 118122 213 46 528 700 56 119232 420 120181 250 53 335 121087 541 968 122350 427 871 123091 287 925 124077 125711 88 937 126175 970 127083 403 532 99 696 772 128265 96 744 130041 68 492 605 131095 385 415 689 132385 476 606 25 991 133402 583 70 134100 51 800 135108 818 136007 20 486 526 137101 568 834 998 138147 314 566 139002 859 140458 578 773 991 141578 959 142358 445 143105 880 144133 499 145166 923 146968 147862 148540 149071 98 258 347 593 615 922 150244 308 151345 950.

152189 338 632 847 152123 806 154120 156140 470 557 157501 158452 646 83 159472 160145 921 161031 312 403 162182 90 218 608 65 163734 852 164197 773 165610 782 989 166217 306 428 38 640 167571 815 168193 169130 539 719 52 170188 694 851 171147 326 416 838 172085 115 900 173193 929 174330 175236 918 176018 198 767 827 177732 954 178057 147 212 852 179240 180180 715 42 181629 954 182041 121 267 376 425 570 609 60 882 183372 841 184355 970.

Po 50 zł na N-ry:

1041 2196 491 675 3545 48 841 4188 338 51 903 65 5488 822 6057 523 944 7112 570 8739 9152 264 874 10068 12729 863 84 13168 213 91 15115 442 535 712 16000 69 824 702 69 17203 513 18372 415 696 973 20040 570 21098 208 593 692 22150 368 23006 80 189 232 846 913 24320 80 401 518 26 606 873 99 25000 270 378 502 678 26013 316 27232 554 622 897 23648 85 29182 330 409 920 53 30285 643 832 21335 467 857 950 32022 254 321 924 33037 275 351 742 916 22 26 34044 142 57 227 633 86 723 988 35179 632 712 36285 332 62 893 710 37167 211 801 905.

38002 194 236 79 578 723 39632 707 12 905 81 40139 264 511 68 653 856 41034 194 841 42006 275 469 954 43202 596 709 44088 135 312 958 69 45124 216 937 46187 252 311 779 886 47115 221 442 74 501 88 608 66 727 73 824 60 48086 237 90 308 414 816 49167 256 318 520 50012 161 627 51316 580 691 52436 516 79 53318 663 54024 135 340 481 657 55755 56059 57133 80 472 77 784 89 802 97 58011 135 92 437 738 89 974 60595 613 59 740 865 987 61012 126 52 515 818 926 80 62669 813 63221 692 748 64033 318 91 496 759 65239 58 798 843 67 991 66019 218 770 67019 643 88 884 68205 482 95 514 612 792 922 69004 110 24 271 326 52 551 841 70384 490 71155 347 744 840 916 31 72427 797 897 925 73002 74023 523 694 793 7355 86 491 525 792.

76304 35 433 637 77261 843 49 78034 254 364 465 531 59 62 856 924 79298 444 605 714 987 80487 585 613 41 81100 529 81 763 800 14 82 82402 32 80 800 83155 94 629 830 93 84013 85078 422 650 64 763 86166 597 597 41 87446 783 861 91 89647 91 996 90002 178 601 806 91288 874 92008 51 117 36 460 502 82 93050 109 635 938 94484 86 895 95015 46 84 635 717 96304 14 719 65 97108 91 542 98271 560 71 98300 735 100163 295 841 101044 518 812 102344 62 604 757 60 859 103161 75 271 875 493 560 944 104332 446 747 105000 257 476 957 106391 692 107413 785 94 108243 318 672 733 879 109029 717 365 903 83 111976 112386 638 736 809 44 113108 412 86 598 844.

114485 922 115297 339 614 62 116054 150 58 81 117121 246 95 464 635 118230 569 878 119854 68 120373 448 59 587 1210001 92 95 190 225 17010 38 76 154 499 718 875 82 123052 373 596 973 124633 974 935 125634 126137 65 366 81 584 819 902 127060 616 917 91 128051

Żydzi krzyczą: rozłam!!**Pouczające opowiadanie o pewnem zwierzątku morskiem...**

Łódź, 18 lipca.

W roku 1932 Stronnictwo Narodowe w Łodzi liczyło zaledwie około 300 członków, w tem czynnych było niespełna 100, reszta ani nie płaciła składek ani nie interesowała się życiem organizacyjnym. Od tego czasu, czyli w ciągu ostatnich trzech lat przeżywało Stronnictwo bezmała sześć różnych „rozłamów” i wystąpień, a zatem przeciętnie dwa rocznie i w rezultacie dziś liczy ponad 6.000 członków czynnych, oraz drugie tyle zapisanych, lecz tylko sporadycznie biorących udział w pracach Stronnictwa. Zdawałoby się mogło, że każdy nowy „rozłam” podwaja siły Stronnictwa Narodowego i tak jest w rzeczywistości.

Po „rozłamowcach” pozostały niezapłacone lokale

Gdzie dziś są owi rozłamowcy? Gdzie jest „wielka” partja ks. Rogozińskiego, Narodowe Kluby Robotnicze, Związek Młodych Narodowców, narodowi socjaliści i wszyscy inni „działacze”, którzy po wystąpieniu lub po wyrzuceniu ich z szeregu Stronnictwa pod maską „niezależnego” ruchu narodowego, a przy gorącym choć cichym poparciu mamy „sanacji”, grozili Stronnictwu Narodowemu ostateczną zagładą?

Rychło powstawały, ale jeszcze szybciej się rozpadały. Pozostawało po nich kilka niezapłaconych lokali i szumna nazwa, którą wkrótce zapominali nawet byli ich zwolennicy. Za każdym razem taki nowy „rozłam” witany był przez prasę żydowską „sanacyjną” niezwykle entuzjastycznie, ale entuzjazm prędko, bardzo prędko się wyczerpał... A Stronnictwo Narodowe jakoś bezboleśnie przeżywało każdą taką „śmiertelną” (jak zapewniała żydowska prasa) chorobą i rociło w siły, zapuszczało coraz głębiej korzenie w społeczeństwo, zespalało się...

Miasto i wieś w Stronnictwie Narodowym

Bo niema co owijać w bawełnę — Stronnictwo Narodowe, przed rokiem 1933 tak nieliczne i mało aktywne, opierało się w gruncie rzeczy na jednej jedynej warstwie — na tak zwanym drobnym mieszczaństwie. Dziś ogarnia wszystkie warstwy a trzonem jego w miastach jest element robotniczy i rzemieślniczy, na wsi zaś drobnorolniczy. Jednocześnie młoda, aktywna inteligencja, opuszczająca narodowe z ducha szeregi akademickie, zasila coraz intensywniej kadry zorganizowanego ruchu narodowego.

Rachuby tych, co chcą zrobić interes

Rozłamy wogóle — jeśli o nich mowa już — mają swe źródło w słabości ludzi, którzy nieopatrznie weszli w szeregi narodowa. Walka o narodowy porządek rzeczy w Polsce wymaga i wiele poświęcenia, i bardzo mocnych nerwów, i wreszcie tego, o co w dzisiejszych czasach w pewnych sferach coraz trudniej — bezinteresowności.

171 81 442 69 742 129055 66 154 293 353 907 60 130544 131587 666 804 6 132434 619 34 133011 131 900 55 134422 88 537 677 842 135063 97 233 412 136090 127 469 641 67 71 700 83 98 821 903 137447 920 139080 108 44 370 579 748 53 93 140006 140 52 492 958 141000 482 675 858 961 142290 512 42 766 143060 473 71 662 758 144304 5 83 600 794 905 84 145016 119 52 96 257 680 809 146182 267 147081 523 610 66 980 148827 149218 762 902 150058 556 627 151179 671 710.

152297 405 22 153225 584 89 154073 404 520 65 155223 237 94 543 935 95 156377 407 64 75 693 903 157417 46 583 158009 277 309 718 159171 239 426 160881 161588 926 162042 163170 98 218 404 663 785 164081 445 165165 236 923 166012 42 168 167324 892 168098 196 211 47 313 40 435 169124 29 309 53 540 619 971 171054 193 430 172050 81 140 329 446 75 581 173007 538 769 918 30 174055 192 889 175095 280 83 81 502 685 91 875 968 176852 60 73 177072 115 480 513 965 178 40 123 499 558 735 65 179330 704 180205 41 533 685 181041 66 80 172516 776 804 83 963 182365 497 593 356 183016 246 756 829 184693.

CIĄNIENIE DRUGIE.

Po 150 zł na N-ry:

189 307 658 4301 6536 620 8081 10706 12571 13622 14695 948 15334 490 16805 17650 18864 19348 584 22736 23901 24097 393 23021 647 56 960 26518 956 27388 973 91 28618 835 29667 869 31683 32027 652 34308 903 99 35197 433 37039 597 957. 35438 39677 40813 41430 837 42125 901

Tymczasem wielu jest takich, którzy widząc rosnące siły Stronnictwa Narodowego, garną się do jego szeregu w nadziei i na zrobienie w szybkim tempie kariery i dobrego interesu. Spotyka się zawód. Na walce o ideały narodowe interesu się nie robi, to też zawiedzeni w swych rachubach, wietrzą za łada okazją do „odkucia się”. Skoro nie można zrobić interesu na przynależności do Stronnictwa Narodowego, może da się go zrobić na odstępstwie...

Ten element, marzący o karierze, bezczelnie żerujący na ruchach politycznych jest plagą i przekleństwem każdego stronnictwa, partji czy grupy i w Polsce i zagranicą. Jedne ruchy radzą sobie przez stałe „czystki” — tak postępuje bolszewizm w Rosji, faszyzm we Włoszech, narodowi socjaliści w Niemczech. Inne ruchy są tak już opanowane przez ten kombinatorski żywioł, że o usunięciu go nie może być mowy, bo... nikogoby potem nie zostało. Legion Młodych „sanacja” musiała wogóle od siebie w całości odciąć. Hitler likwidował tamtejszych „czwartobrygadystów” hurtem, całemi oddziałami. Kom-partja otrząsa się z nich, jak ze wszy i nie może się ich w żaden sposób pozbyć i nie pozbędzie. Płk. Ślawek! niejednokrotnie zupełnie wyraźnie mówił o skorumpowaniu B. B. W. R., aż ostatnio zapowiedział likwidację...

Przykład szkarłupni

A Stronnictwo Narodowe nie potrzebuje przeprowadzać tego rodzaju masowych operacji, conajwyżej wyrzuca się pojedynczych kombinatorów, bo jeżeli chodzi o hurtowe oczyszczanie narodowych szeregu od paszytów, to tę funkcję spełniają... „rozłamy”. I dlatego po każdej takiej „chorobie” Stronnictwo czuje się coraz zdrowsze, bardziej zwarte i silniejsze.

W życiu społecznym obowiązuje między innymi prawo doboru. Polega ono na naturalnym zupełnie procesie napływu do danej grupy społecznej ludzi o podobnym obliczu, co istniejąca większość, oraz na usuwaniu się z jej szeregu tych, którzy są inaczej nastawieni do życia, niż przynależąca większość. To też do Stronnictwa nie napływa zbyt wiele kombinatorskiego elementu, a ci, którzy się tu znajdują przypadkowo, rychło się wycofują. Odwrotnie, tam, gdzie taki element przeważa, nie idą ludzie naprawdę ideowi, a nieliczni, co przez pomyłkę trafili, czempredziej się usuwają. Jedynie ze względu na brak miejsca, nie wymieniamy po imieniu takich organizacyj...

Proces usuwania się z narodowych szeregu małowartościowego elementu drogą samorzutną czy z zewnątrz inspirowanych „rozłamów” można porównać ze znanym procesem fizjologicznym, zachodzącym w organizmie szkarłupni. Szkarłupnie są to zwierzęta morskie, należące do gro-

mady jamochłonów. Wnętrznosci ich są stale narażone na ataki ze strony wszelkiego rodzaju pasorzytów, to też po pewnym czasie zwierzę niezdolne byłoby do życia, gdyby nie naturalne wyrzucanie co pewien czas zarobaczonych wnetrznosci, które potem odrastają. Zupełnie podobny proces odbywa się i tutaj — samorzutnie odpadają pasorzyty, a organizm uzdrawia się zupełnie bezboleśnie. Chora, niezdolna część bardzo szybko niszczeje, podobnie, jak rozkłada się w morzu wyrzucone przez szkarłupnię, rojące się od pasorzytów, bebechy...

Dla mięczaków niema miejsca

Dla pełniłości obrazu należy jeszcze dodać, że część takiego „rozłamowego” klubu czy stronnictwa składa się z zwyczaj z ludzi zasadniczo uczciwych, lecz mało się orientujących i słabych — tych żarła walka, zniszczyła ich słabiutkie nerwy — odeszli, bo się okazali miękcy i naiwni. Czy ma ich załować ruch narodowy? Stanowczo nie — Obóz Narodowy nie jest przytułkiem dla ludzi, niezdolnych do życia w warunkach ciężkiej, lecz zaszczytnej walki; Obóz Narodowy nie jest to sanatorium dla nerwowo wyczerpanych...

Radość w Izraelu z powodu ostatniego „rozłamu” jest przedwczesna, więcej, jest niemądra! „Narodowy Niezależny Klub im. gen. Hallera” powstał dnia 27 czerwca o godz. 20 w lokalu Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem przy ul. Przejazd. Przewodniczył na zebraniu organizacyjnym b. członek Stronnictwa Narodowego Bednarek, wydany ze stronnictwa za to, iż w swoim czasie był skazany na półtora roku więzienia za dezercję z wojsk polskich, co podstępnie ukrywał. Gdy to wyszło na jaw, został natychmiast wydany. Prócz niego na zebraniu tem było jeszcze aż... 21 osób! W tem sekretarz BBWR Budzyński, b. radny Skierniewski i również w swoim czasie usunięty ze Stronnictwa Wogrowski — nikt z pośród obecnych nie był aktualnym członkiem Stronnictwa! Organizatorzy liczyli na przyciągnięcie do swych szeregu części zorganizowanych narodowców, lecz zawiedli się smutnie — poprzednie „rozłamy” oczyściły dostatecznie szeregi Stronnictwa, a naiwnych jest coraz mniej...

Dziś niespełna w miesiącu po powstaniu o istnieniu, a tem bardziej o działalnoci „Niezależnego Klubu Narodowego” głucho — rozszło się to po kościach, rozpięło w lipcowym powietrzu...

Ruch narodowy rośnie, jak lawina

A Stronnictwo Narodowe po szeregu podobnych „rozłamów” w ciągu trzech lat dwudziestokrotnie silniejsze rośnie jak lawina i kroczy naprzód. Maruderzy, odpadki i wszelkie naskudztwo albo idzie do „sanacji” i Żydów na służbę, albo zostaje po drodze. ha.

43063 144 710 44174 45577 47081 470 48045 49102 633 909 50254 563 51485 52771 53342 782 54328 661 902 56649 58137 60827 901 61274 305 63839 64044 238 474 65575 66159 880 68609 710 99 69251 70193 71336 83 553 854 929 72491 889 73049 364 71 90 563 755 74680 845 75477 869. 77131 344 506 837 970 78086 79027 538 80598 81700 84360 55124 59 752 55 990 86324 677 87311 88405 22 89363 515 91774 93612 880 95023 665 95 96173 478 98958 99715 852 916 103804 104669 969 105432 749 106491 108751 985 109322 496 111050 355 112246 458 734 96 920.

115123 285 116129 340 53 760 936 117407 118784 838 83 119101 120689 121166 281 455 370 777 901 23 77 122240 835 123012 31 190 765 125173 412 545 126043 423 62 975 127560 781 128101 22 85 778 129083 413 130749 885 133393 134303 759 135094 797 136077 500 52 138883 139632 766 140647 141008 5 142738 73 143499 589 759 99 145312 679 148013 62 686 996 150200 678 151100 497.

153018 917 154087 535 155163 478 158354 159228 161723 162675 164249 418 166544 77 92 635 964 168550 790 169501 946 173453 174078 175717 889 176003 772 177520 622 179581 748 180620 181159 182136 488 840 183148 184029.

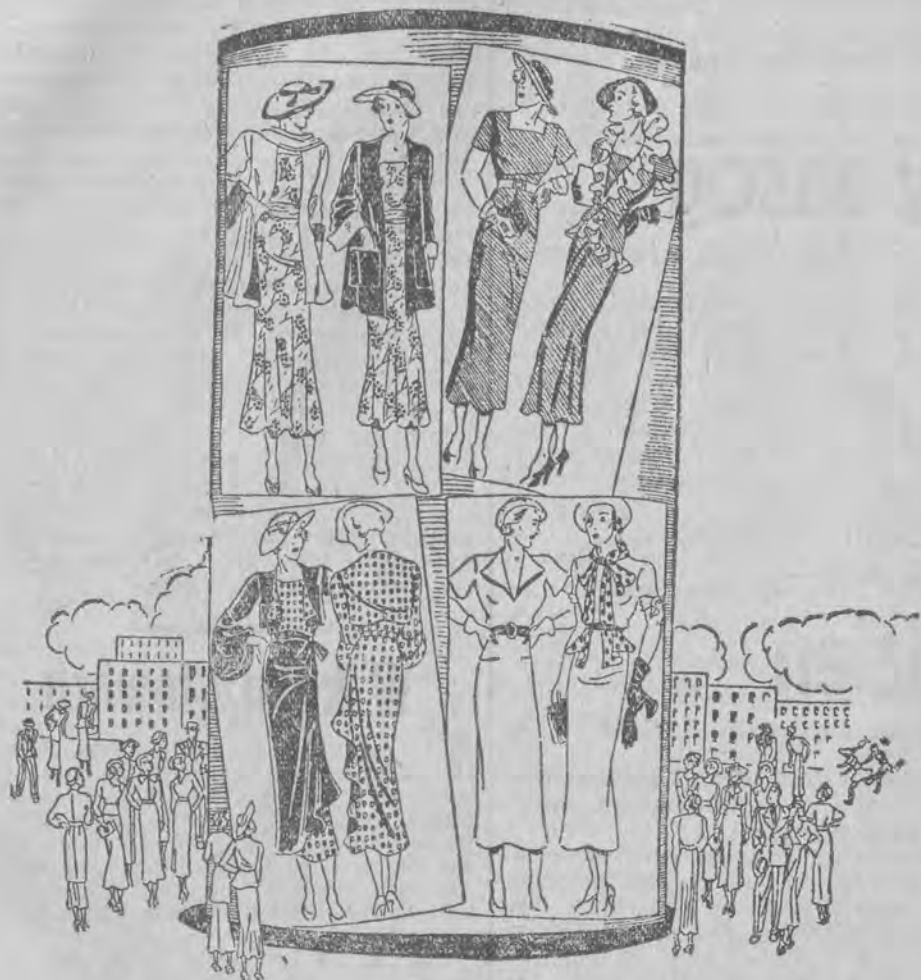
Po 50 zł na N-ry:

471 558 1087 190 2177 981 468 546 3050 264 65 4018 142 748 920 6690 7227 841 8060 371 642 10087 969 12206 13223 787 916 15199 20348 94 22858 23249 604 806 24138 323 67 484 587 801 999 26778 28021 29 318 29232 906 31621 880 32075 645 976 33062 189 319 553 34491 690 35174 306 36316 436 774 37133 47 38387 604 39198 276 330 39 40003 632 336

41249 429 574 42388 424 43045 80 44100 250 45359 84 414 46624 48089 227 595 670 49079 85 464 81 50256 51196 408 914 80 52653 54770 55311 809 935 50 56124 52 476 59038 355 878 60068 725 857 61104 284 554 62408 536 91 93 663 63098 300 888 924 64512 692

Świat kobiety

Modnie i tanio

Moda letnia nie stawia obecnie granic pomysłowości. Przyczem musimy przyznać, że dawno nie było tak ładnej i estetycznej mody, jak w tym roku, poczynając od strojnych, b. fantazyjnych toalet wieczorowych, a kończąc na letnich sukniach przesłizanych, choć bardzo skromnych. Może właśnie tej prostocie zawdzięczają one swój wdzięk. I przyznać trzeba, że twórcy mody liczą się obecnie bardzo z panującym powszechnie kryzysem. Kreacje swoje dostosowują do skurczonych budżetów. Nie da się zaprzeczyć, że każda z nas lubi zmiany w strojach, aby nie chodzić „wciąż w jednym i tym samym”. Owóż tej „słabości” naszej moda w tym roku poszła bardzo na rękę — i to tanim kosztem.

Dotyczy to przede wszystkim rozmaitych krótkich i półdługich, uzupełniających letnie sukienki narzutek. Opracowane obustronnie, można je zmieniać przez proste wywrócenie, z zastrzeżeniem oczywiście, że wierzch i spód będą odpowiednio harmonijnie dobrane. Kombinację tę nader szczęśliwą widzimy w pierwszych dwóch rysunkach. Wierzch jasny, spód ciemny. Dzięki temu przybiera nam w jednej narzutce dwojakie okrycie, w zestawieniu z kolorową sukienką tworząc bardzo efektowny komplet.

A teraz spojrzmy na następne dwa rysunki (3 i 4). Zobaczymy tu znowu dwie sukienki z jednej. Na pierwszym widzimy skromną sukienkę wycieczkową z ciemniejszego materiału; na drugim zaś mamy tę samą sukienkę jako popołudniową. Przemiany tej dokonujemy w sposób bardzo tani i łatwy przez zwykłe przyrządzenie ryszki organdynowej, skrzyżowanej poniżej paska, i której końce przyłączone również fastrygą. Dzięki temu prostemu pomysłowi — przez dodatek owej ryszki zdobywamy bardzo elegancki „drugi” komplecik. Czyli, że jedna sukienka służyć może dwom różnym celom.

Kapitałną przemianę ukazują dalsze dwa rysunki (5 i 6). Mamy tu do czynienia z tą samą koncepcją, jak powyżej przy narzutkach, tj. ze spódnicą, opracowaną obustronnie: górna część — jedwab kolorowy żywy, — część dolna materiał ciemny. Spódnica, zapinana w kontrafałdę. W tych samych kolorach opracowane obustronnie może być bolerko. W ten sposób zyskamy jednym kosztem dwa komplety: jeden popołudniowy, drugi wieczorowy.

Idąc po tej linii, dodajemy nako-

niec możliwości najprostszego przemiany, mianowicie przez dodanie chusteczki, szalika lub tp.

Weźmy na przykład jako wzór ostatnie dwa rysunki (7 i 8). Na przedostatnim widzimy skromną białą płócienną sukienkę bez dodatków, — na ostatnim zaś tę samą sukienkę z dodatkami jedwabnego szala w desenie, związanego w kokardę, z długimi końcami, przytrzymanymi paskiem. Jakże ten jeden tylko dodatek zmienia efekt całości! Efekt ten podniesie się jeszcze, jeśli kapeluszyk zaopatrzmy w rondo odpowiednio do koloru szala i do tegoż koloru dostosujemy rękawiczki i torebkę.

Jak więc widzimy, trochę pomysłowości, trochę zręczności i smaku, a tanim kosztem uzyskać możemy duże i nader efektowne urozmaïcenia.

Peleryna „nietoperzowa”

Weszliśmy w okres pełnego lata, upały dopiekają jak rzadko. Ale przezorność nakazuje już myśleć o porze chłodniejszej, a więc o takim okryciu, któreby nas zabezpieczyło i od chłódów wczesno-jesiennych. Decyzja okazała się niewątpliwie trudna w obawie większego wydatku na coś, co stosunkowo mało się nosi.

By dogodzić wymaganiom mody, należałoby wybrać pelerynę, — ale jednocześnie głos rozsądku powiada nam, że zarzutka przylegająca, a więc płaszcz trzyczwarto długości jest właściwie znacznie praktyczniejszy i bez porównania pewniejszą daje ochronę podczas chłodnych wieczorów.

Sądząc więc, że najlepszą okazyje rada połączenia w jedną całość płaszcza wspomnianego z peleryną, jak to wskazuje podany tu model. Kombinacja ta, jednobarwna, nadaje się zna-

komicie do wszelkich sukienek, kolorowych i jednobarwnych, a także i do wieczorowych. Praktyczne więc i modne. **MARY.**

Wracamy do dawnej mody

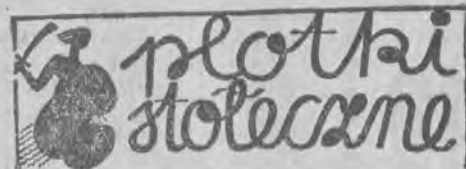
Różne drobniaczki modniarskie wskazują niezbicie na fakt, że bierze się pod uwagę wszelkie możliwości, aby nawrócić do mody dawno minionej. Tendencję tę zapoczątkowały swego czasu rękawiczki, które rodzajem swych długich mankiet przypominały nieomal rękawy z lat sześćdziesiątych. Za rękawiczkami poszły torebki damskie, które sposobem swego opracowania i wystroju przypominają nam żywo modele czasu naszych pradabek.

Obecnie przyszła kolej i na parasole i parasolki. Konieczne i one mają trochę zestarowieć. Z dotychczasowej praktycznej prostoty mają przejść... w krainę fantazji. Najwykleszy choćby parasol „na wszelką pogodę” musi posiadać conajmniej

fantazyjną rączkę, jak np. poucza nas o tem rysunek 2. — Do sukienki letniej przepisuje najnowsza moda parasolkę, z tego samego, co sukienia materiału, uformowaną w kształcie wieżyczki; nadto rączka ma być ozdobiona tym samym materiałem. — Uznane także zostały modele „falisty” z koronkami lub falbankami. Jeśli do długich kijów dzisiejszych parasolek dodamy bukiet sztucznych kwiatów — wtedy uzyskamy rzeczywiście wzory mody dawno minionej.

Wspominamy o wskrzeszonej obecnie modzie parasolek z obowiązku informatora. Ale, tak między nami mówiąc, na co nam parasolki, skoro wszystkie pragniemy się zetknąć ze słońcem bezpośrednio i wszystkie pragniemy być opalone choćby „na czarno”, jak najwięcej. Myślę, że mimo wszystko jest to moda... najzdrowsza.

17 lipca

Pośród licznych pamiętników pojawił się teraz pamiętnik Jana Tobiesiaka pod oryginalnym tytułem: „Człowieku nie kracz — czyli, jak dziś zarobić?”

Postać nieznaną w świecie piszących. Ale rzeczywiście. Przed przeszło rokiem stracił posadę. Jest z zawodu grafikiem, chemigrafem, kliszarzem, drukarzem. Zetknął się bezpośrednio z światem pisarskim i napisał rzecz o dużym talencie i bardzo żywym ujęciu zagadnienia.

*

Z początku miał odszkodowanie, trochę oszczędności, zasłki. Wtedy lekceważył groźbę sytuacji i wybrał się do znajomych w poszukiwaniu pracy, a w gruncie rzeczy trochę na wypocinek.

Wyprawa po złote runo nie mu nie dała, poza rozczarowaniem. Zaczęły niknąć ostatki, a równocześnie poczęło się wzmagać napięcie nerwowe i rósł niezadowolenie z wszystkiego. Starania o kawał chleba okazały się bezowocne.

*

Ale kto wie, czy nie gorszy od głodu fizycznego jest — głód pracy. To jest zupełnie wycieńczenie psychiczne. Ruina człowieka, jego marzeń, tęsknot, ambicji.

Pamiętacie nieraz opowiadania emerytów? Przeniesiony w stan spoczynku pracownik, czujący się jeszcze na siłach, nie wie, co zrobić z czasem. Nie wie, jak zaspokoić dawne nawyki. Chodzi zatem pod dawne biuro, imituje dawne swe zajęcia, interesuje się bardziej może, niż dawniej, wszystkim, co się tyczy zakresu dawnej pracy.

Bezrobotny, o ile czuje się zdrow, a żywi pragnienie pracy, przechodzić musi męki Tantala. Przeobraża się w łazika po przedsiębiorstwach w poszukiwaniu zajęcia, a żeby ulżyć sobie, w normalnej godzinie wychodzi z domu, by włóczyć się po mieście i imitować zatrudnienie i brak czasu...

*

Jan Tobiesiak zwraca się do pisarzy z apelem:

„Straszne to były dni. Jeśli głód, miłość, rewolucja mają swoich genialnych piewców, — to apeluję do poetów, literatów i społeczników, niech zwrócą swój talent w kierunku bezrobocia i głosu pracy! Niech ten bezmiar bólu jednostek, a hańby współczesności nie pójdzie w zapomnienie! Niech wizja tej klęski i poniewierki, tego zakłamania i oszustwa przejdzie przez pokolenia jako złowieszcza przestroga na przyszłość, jako piętno czasu minionego na zawsze, na wieki! Opowiadania temi niech się zapełnią czytanki i podręczniki szkolne, niech pieśni ta straszna i opowieści wejdą między lud, by swą codzienną modlitwą uzupełnił: „Od zarazy, głodu i bezrobocia ocal nas Panie!”

Kto do tego zawołania nie przyłączy się całym sercem?

WARSZAWIANIN

Jak postępować przy karaniu działaczy sportowych — wojskowych?

W związku z uregulowaniem przez M. S. Wojsk. kwestji podporządkowania wojskowych w służbie czynnej orzecznictwu dyscyplinarnemu władz sportowych Zarząd Polskiego Związku Piłki Nożnej wydał do podległych sobie okręgów i Lig P. Z. P. N. następujące zarządzenie:

„Zawodnicy wojskowi w służbie czynnej oraz działacze wojskowi występujący w charakterze członków Polskiego Związku Piłki Nożnej odpowiadają za uchybienia przepisom sportowym i technicznosportowym (według statutu i postanowień P. Z. P. N. oraz statutów okręgów) przed właściwymi władzami sportowymi.

O zamierzonej dyskwalifikacji osoby wojskowej w służbie czynnej na okres powyżej jednego roku, klub jak i okręg muszą zawiadomić przez Zarząd Polskiego Związku Piłki Nożnej dyrektora Państwowego Urzędu W. F. i P. W. Bezpośrednie zwracanie się do dyrektora P. U. W. F. jest niedopuszczalne.

Zabrania się przy wymiarze kary osobie wojskowej w służbie czynnej podawania w orzeczeniu stopnia ukaranego wojskowego.

O ile z naruszeniem przepisów sporto-

wych łączy się naruszenia godności i honoru osoby wojskowej w służbie czynnej, kluby i okręgi winny powyższą osobę zawiesić w prawach członka i przekazać całą sprawę do dalszego biegu. Z chwilą przekazania sprawy Zarządowi P. Z. P. N. zawieszona osoba nie może brać czynnego udziału w życiu sportowym aż do czasu otrzymania zezwolenia właściwej władzy wojskowej. Zezwolenia na dalszy udział w pracy Polskiego Związku Piłki Nożnej w tym wypadku udziela właściwa władza wojskowa po uprzednim porozumieniu się z Zarządkiem Polskiego Związku Piłki Nożnej. (Pat)

Pływanie

Wyjazd do Berlina na zawody sztafetowe nie dojdzie do skutku, wobec czego spotkanie Warszawy z Berlinem odbędzie się 27 i 28 bm. w Ciechocinku. (c.)

1500 m. dół, o mistrzostwo Warszawy wygrał Szrajbman (L.) 23:12, 2) Zubowicz (L.) 24:01, 3) Goldfein (Delf.) 26:04. Trampolinę i wieżę wygrała w. o. K. K. K. Kowalewska-Pietrzykowska. Start Węgierki Magdy Lenkey nie doszedł do skutku z powodu niepogody. (c.)

Lipiec
19
PIĄTEK

Kalendarz rzym.-kat.
Piątek: Wincentego z Pauli Maksyny
Sobota: Czesława i Emiliana w. w.
Kalendarz słowiański
Piątek: Wodzisława
Sobota: Czesława
Słońca: wschód 3,52
zachód 20,05
Długość dnia 16 g 13 min.
Księżyc: wschód 21,18 zachód 8,16.
Faza 3 dzień po pełni.

Adres redakcji i administracji w Łodzi
telefon redakcji i administracji 173-55
Piotrkowska 91
Godziny przyjęć dla interesentów
od 10-12

Nocne dyżury aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: Danczerowej, Zgierska 57. Groszkowskiego, 11 Listopada 15. S-ców Gorfema, Piłsudskiego 51 (Żydowska). Chądzyńskiej, Piotrkowska 165. Rembielińskiego, Andrzeja 28. Szymańskiego, Przedzaliniana 75.

Pogotowie: Tel. 102 90.
Straż Ogniowa: Tel. 8

Teatry łódzkie

Teatr Miejski Letni (Piotrkowska 94) godz. 9 wiecz. „Muzyka na ulicy”.
Teatr Letni w parku Staszica godz. 9 „Otello przyszłości”.

Kina łódzkie

Adria - Metro — „Porwana”.
Casino — „Nasi chłopcy marynarze”.
Corso — „Czarny kot”.
Czary — „Pieśniarz Warszawy”.
Grand Kino — „Żywy zastaw”.
Mewa — „Dzielny chłopiec”.
Miraż — „Ziemia pragnie”.
Ludowy — „Pocałunek przed lustrem”.
Oświatowy — „Uwodzicielka”.
Palace — „Świat jest zakochany”.
Przedwiośnie — „Karjera Anny Carroer”.
Stylowy — „Rewolucja śmiechu”.
Rakieta — „Moskiewskie noce”.

Komunikaty

Wielka zabawa ogrodowa odbędzie się dnia 21 lipca r.b. w parku „Wenecja”, Pabjanicka 43-44 staraniem koła Stron. Narod. Łódź-Południe. W programie: tańce, kugiel w dole, wyścigi w workach, na scenie borbata śmiechu, pocztka francuska, confetti, serpent. Bufet obficie zaopatrzony. — Dwie orkiestry. Początek zabawy o 2 po poł. Wejście 49 gr. dla dzieci 25 groszy. W razie niepogody zabawa odbędzie się w następnej niedzielę. Dojazd tramwajem pabjanickim za bilet kombinowanym.

Znowu Łódź grozi strajk brukarzy. Brukarze niezadowoleni z warunków pracy u prywatnych przedsiębiorców zażądali podwyżki płac i zmiany innych warunków. W sprawie tej ma się dziś odbyć konferencja w Inspektoracie Pracy. W razie nieuwzględnienia tych żądań, brukarze grożą powszechnym strajkiem.

Rejestracja wyborców do Senatu przedłużona raz jeszcze. Wobec nikłych wyników dotychczasowej rejestracji wyborców do Senatu, władze postanowiły przedłużyć rejestrację tym razem do 27 bm.

Kronika policyjna

Bezczelność żydowska. W dniu wczorajszym odbyła się rozprawa Kusiaka Wacława, zamieszkałego przy ul. Targowej 12, bezrobotnego o eksmisję z domu Żyda Lejba Frenkla. Kusiak zażądał w placeniu komornego za 1 miesiąc złotych 18.— (II). W czasie rozprawy pieniądze te złożył tłumacząc się, że: płacił zawsze regularnie a obecnie pozostając bez pracy uciekł w terminie komornego niemoż. — Sąd eksmisję oddalił.

Na gorącym uczynku. Patrol policyjny zatrzymał na ulicy Zielonej czterech znanych włamywaczy żydowskich, w chwili, gdy przygotowywali się do wystąpienia. Zatrzymani zostali Jakób Zelmannowicz, Rachmil i Lajb Kuperwasowie i Jankiel Kelmer. Odebrano od nich łomy, wytrychy itp. narzędzia. Włamywaczy przekazano władzom sądowym. (k.)

Ukarane guślarstwo. Do Leokadii Libickiej, zamieszkałej przy ul. Mickiewicza nr. 37, przybyła jakaś cyganka i w czasie wróżb zdołała przekonać Libicką, iż oczekuje ją wielkie szczęście w małżeństwie, lecz należy złożyć posiadane pieniądze i biżuterię za obrazem. Manipulując żrećnie, cyganka skradła 650 zł w gotówce, oraz drobną biżuterię wartości 150 złotych i ułotniła się. (k.)

Wczoraj w klatce schodowej sądu grodzkiego niejaki Wizner, zamieszkały przy ul. Dąbrowskiej 7 wraz z kolegami zaczął Filipczyńską Reginę, ul. Piekna 61 i Pogodzińską Natalję, ul. Sosnowa 11 żądając by zmieniły zeznania w sprawie Paszkowskiej Eli i Wopniarskiego, w której to występują w charakterze świadków. Gdy Filipczyńska i Pogodzińska odmówiły żądaniu, Wizner zaczął bić Filipczyńską laską. Przybyły posterunkowy P. P. awanturników zatrzymał i odprowadził do komisariatu.

Z rynku pracy

Sytuacja w łódzkim przemyśle metalowym — U Gentlemana — Strajk w Zduńskiej Woli

Łódź, 18. 7. Konferencja dla zawarcia umowy zbiorowej dla przemysłu metalowego w Łodzi nie odbyła się, gdyż przemysłowcy nie stawili się na konferencję, podkreślając, że dopiero po zawarciu umowy w Warszawie na tych samych warunkach może być podpisana nowa i w Łodzi.

Robotnicy, opuszczając konferencję, zastrzegali się, że odpowiedzialność składają na przemysłowców i obrony swych interesów dochodzić będą w razie potrzeby zapomocą strajku.

Łódź, 18. 7. W Zduńskiej Woli 18 bm. porzuciło pracę 300 robotników w fabryce braci Pińczowskich. Fabryka

była poprzednio nieczynna przez 9 miesięcy. Później robotników przyjęto, zmuszając do podpisania umowy, ustalającej zarobki o 50 proc. niższe, niż w Łodzi, a obecnie po 4 miesiącach obwieszczone zamknięcie fabryki na czas nieograniczony. Robotnicy domagają się wyrównania niedopłaconych stawek umowy i uruchomienia fabryki na okres 2 miesięcy, by mogli uzyskać zasiłki na podstawach umowy.

Łódź, 18. 7. W zakładach przemysłu gumowego „Gentleman” wybuchł wczoraj ponownie strajk okupacyjny. Do pracy przybyło wczoraj w godzinach rannych 1.300 robotników, t. j. pierwsza zmiana zgodnie z ustalonym programem, by przepracować jeszcze jeden dzień, stanowiąc ostatni tydzień odrabiania okresu wypowiedzenia. Potem fabrykę miało zamknąć na 8 tygodni. Robotnicy po kilku godzinach porzucili pracę i okupowali mury fabryczne na znak protestu przeciw zamierzonemu unieruchomieniu fabryki. Ogółem strajkuje 2.500 robotników, których tylko 20 procent ma prawo do zasiłku.

Emocjonujący pościg

w biały dzień na ulicach Łodzi — Jednego złodzieja ujęto

Łódź, 18. 7. Onegdaj w dzień przechodnie na ul. Północnej mieli nielada emocje.

W pewnej chwili z domu nr. 12 rozległy się przeraźliwe krzyki:

— Złodziej, trzymajcie złodziei!

To krzyczała kilkonastoletnia dziewczynka, która zobaczyła, że z mieszkania Nasena Rolfusa trzech młodych panów wynosi spakowane po-

śpiesznie w toboły ruchomości. Na ten krzyk złodzieje porzucili łup i poczęli uciekać, ścigani przez przechodniów.

Gdy pogoń zbyt blisko docierała, rabusie grozili nożami, ścigający cofali się i wyścig trwał dalej. Ostatecznie jednego z uciekających złapano, okazał się nim notowany złodziej Nuchem Kaufman.

Pozostali dwaj zbiegli

W biały dzień

bandyci włamali się do mieszkania i skradli 550 zł

Łódź, 18. 7. Onegdaj w biały dzień do mieszkania Franciszka Prussa, zamoznego cieśli zapukali jacyś trzej mężczyźni.

Gdy Pruss, niczego złego nie podejrzewając, otworzył drzwi, został nagle ogłuszony ciosem w czaszkę, skrzepowany i przywiązany do krzesła. Rabusie po unieszkodliwieniu właściciela mieszkania spokojnie przystąpili do skrupulatnego rewidowania domu i po dłuższych poszukiwaniach wykryli

schowanko, skąd zabrali oszczędności w sumie 550 zł, poczem wyszli, zamykając za sobą drzwi.

Pruss miał usta zakneblowane, to też nie mógł krzykiem zaalarmować sąsiadów i dopiero po dłuższych wysiłkach doczołgał się do drzwi, w które zaczął uderzać nogą. Sąsiedzi ostatecznie uwolnili ofiarę napadu i zawiadomili policję.

Poszukiwania napastników trwają.

„Wesoła” zabawa i policja

W czasie „zabawy” kilka osób odniosło ciężkie rany

Łódź, 18. 7. Mieszkaniec wsi Dąbrowa pod Łodzią Lohr urządził w swym ogrodzie zabawę dla sąsiadów.

W rezultacie panującej tam wesołości doszło do bójki, która trwała około 20 minut. Dopiero przybycie policji положило kres najweselszej części tego „garden-party” i stosunkowo niepoturbowani uczestnicy w pośpiechu opuścili gościnny ogród. Lekarz pogo-

towia stwierdził u pozostałych ciężkie obrażenia ciała: u Edwarda Dopierały pęknięcie czaszki, a u Aleksandra Krawca, Stanisława Janiszewskiego, Erwina Kwasa i E. Strauckego liczne rany.

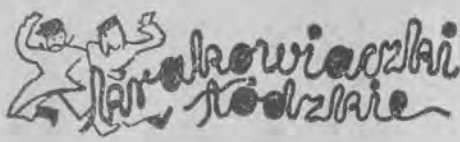
W związku z tem aresztowano: Brunona i Alfonsa Gatrzychów, Michała Giermana i Antoniego Fajfiera.

Dwa trupy na dnie studni. W Popowicach pod Łodzią Antoni Bloch wraz z najemnym robotnikiem Stanisławem Skrutą naprawiali cembrowanie studni na głębokości 12 metrów. Z nieustalonych przyczyn stworzyli się w głębi studni gazy, przychem pierwszy uległ zatruciu Skruta. Bloch widząc, że robotnik leży nieprzytomny, na linie spuścił się do studni, usiłując wydobyć nieprzytomnego, sam jednak stracił przytomność i uległ zatruciu. Mimo ratunku, nie odzyskawszy przytomności, obaj zmarli wkrótce. (k.)

Przez zemstę udawał ducha. Leon Dziurzyński, zamieszkały przy ul. Mazurskiej 30, miał zatarg ze swą sąsiadką Agnieszką Wasilewską. Doszło nawet do bójki, w czasie której Wasilewska została poturbowana, a Dziurzyński skazany następnie na areszt. Po odbyciu kary Dziurzyński postanowił się zemścić. Wiedząc, że Wasilewska wraca samotnie późno do domu z pracy, zaczął się na korytarzu, ubrany w szare płótno i imitował ducha. Efekt był nadzwyczajny, albowiem Wasilewska padła bez przytomności i doznała ataku sercowego, tak, że z trudnością utrzymano ją przy życiu. Wdrożone dochodzenie ustaliło, kim był rzekomy duch i Dziurzyński mimo sprytnie obmyślanego planu pociągnięty został do odpowiedzialności karnej. (k.)

Smutne zakończenie libacji. W Woli Kozłowej na chrzcinach urządzonych przez Wojciecha Rusina uległo zatruciu wskutek spożycia likieru, przyrządzonego ze spirytusu skażonego 11 osób. Zpośród zatrutych dwaj, a mianowicie Andrzej Baldowski i Józef Koper zmarli, a trzech dalszych przewieziono do szpitala i grozi im ślepotą. (k.)

(Na melodię „krakowiaka”)

**Zwyczaaj pożegnania,
jak świat jest już stary,
żegnają się nawet
ci, co wiedli swary.**

**I nawet opryszek
wychodząc z więzienia
mówi do klucznika:
— Pał sześć, dowidzenia!**

**Dłużnik z wierzycielem,
a z wydawcą pisarz,
z miastem przed wyjazdem
żegna się komisarz.**

**Żegnając też radnych
z serdecznej mu frakcji
nie zapomniał również
o naszej redakcji.**

**Nie zapomniał — jakże
i na pożegnanie
przystal jeszcze jedno
ważne sprastowanie.**

**Napisał je pięknie,
czysto, akuracie —
no, lecz całe szczęście,
że to już ostatnie.**

K a d e.

W kilku słowach

W Olszynie pod Łodzią 56-letni Stanisław Karasiński i dwaj jego synowie na tle sporu o łakę napadli z kosami na Tomasza Grzegorka, któremu obcięli głowę i rękę, kładąc go trupem. Ranny został również narobek Grzegorka Stanisław Filipczak, któremu napastnicy rozpruli brzuch. Zabójców aresztowano i osadzono w więzieniu.

W wydziale opieki społecznej małżonkowie Majerczak porzucili czworo swych dzieci w wieku od 12 lat do 10 miesięcy. Rodzeństwo umieszczono w domu wychowawczym.

Bronisław Hergitel, murarz, zamieszkały przy ul. Wieniawskiego 36, w sanie podchmielonym wydobyl z za pieca pilnik, który wystrzelił i następnie oparł o ścianę i rzucił się na niego całym ciałem. Pilnik obsunął się nieco w górę, przebijając denatowi pierś na kilka centymetrów ponad sercem. Pomimo głębokiej rany, z której obficie spływała krew, Hergitel wyszedł na ulicę i, zataczając się, doszedł do ul. Kątnej 58, gdzie runął na ziemię. Nieprzytomnego odwieziono go do szpitala.

W Ludwikowie pod Łodzią Jan i Antoni Piech nożami zakuli na śmierć swego szwagra Aleksandra Torkiewicza na tle niesnasek rodzinnych. Zabójców osadzono w więzieniu.

W gabinecie dentyścym Olszanieckiego przy ul. Piotrkowskiej 72 pozabawiła się życia przez zatrucie sublimatem asystentka dentyśka 23-letnia Tamara Janny. Denatka zmarła wkrótce. Przyczyny samobójstwa nie ustalono.

Bezrobotny 22-letni Adam Krac napił się sporej dozy kwasu solnego na podwórzu przy ul. Stefana 10. W stanie ciężkim przewieziono desperata do szpitala w Radogoezcu.

Na Zielonym Rynku koń jednego z wieśniaków, przybyłych na targowisko, wyrwał się i popędził przed siebie. Wśród prakupniów i publiczności zapanowała panika, gdyż zwierzę rzuciło się na ludzi, chcąc ich pokąsać. Wreszcie rozbrzykany koń wpadł na Janinę Smichową ze wsi Smółsk i pokąsał ją tak dotkliwie, że zemdlła.

Swego czasu jeden z inspektorów pracy dokonał kontroli w fabryce Berman i Lichtenstein przy ul. Dowborczyków 37 i stwierdził, że w firmie tej nie jest przestrzegana umowa i różnice do obowiązujących stawek są znaczne. Inspektor pracy spisał protokół, który powołał do referatu karnego. Wczoraj obydwa właściciele fabryki skazani zostali każdy na 1500 zł grzywny.

Przy ul. Kątnej 58 przebił się nożem znany awanturnik Bruno Hergetele. Odpowiadał on 15 bm. w sądzie okręgowym w Łodzi za to, że rzucił pod pociąg swą kochankę Weronikę Wrone, która została ciężko ranna. Hergetele wobec braku dostatecznych dowodów został uniewinniony, i opuścił więzienie. Uraczył się on wódką, a następnie w stanie pijanym przebił sobie klatkę piersiową nożem. — Rannego odwieziono do szpitala.

Dnia 16 lipca 1935 r. zmarł długoletni członek-jubilat Towarzystwa naszego, ś. p.

Stanisław Duczmal

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 19 lipca r. b., o godz. 17.30 z kościoła szpitala wojkowego, Wąły Jana III.

O liczny udział członków w pogrzebie prosi
Towarzystwo Młodych Przemysłowców w Poznaniu.

(Ubezpiecz. „Vesta”) 12851

Mareckiego

— mieszanki, dropsy i śmietankowe
groszowe to towar pożądanym i wyróżniony przez klienta

Fabryka Cukrów St. Marecki, Poznań
nr 12 550

MATERJAŁY BUDOWLANE

cement, papa, smoła. Wylączna sprzedaż hurt i detal
produkcji firmy Krusche i Ender. Artykuły spożywcze,
maszyny i narzędzia rolnicze, produkty naftowe z Państwowych Fabryk Ol. Mineralnych „POLMIN” Nawozy
sztuczne poleca: KOTOWSKI i SKA, PABIANICE,
ul. Ostafnia 5, tel. 134. Naprzeciw Stacji Towarowej.

DACHY

krycie i smarujcie
gumolitem
nie ścieka, nie kruszy się. Długoletnia wytrzymałość bez smarowania
sprzedaż og 3 113

HATECH,

Poznań, św. Marcin 65

Weże

do wody gumowe i parciane, wyrób tegoroczny, poleca najtaniej

Hatech

Poznań, św. Marcin 65.
og 3114

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, i w, z, a = każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tem 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 924, n 2745, d 1790
i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 10.15.

1. DOMY-PARCELE

Dom Jarocin
piętrowy, nowy, 8 ubikacji, balkon, ogród, blisko rynku 10.000, Otręba Jarocin, Kilińskiego 2, zd 21 843

Dom
7-ubikacyjny, kolonijalka, poczta, ogród, 7500, wpłaty 6000 Frankowski, Zabikowo, Poniatowskiego 10, Poznań, zd 21 754

Dom
2 razy po dwa pokoje, kuchnia, chłew, ogród, cena 2500. Zgłoszenia Kubiak, Poznań, Sapieżyński 8, zd 21 817

Dom
nowy Puszczykowo, 3 pokoje, kuchnia, ogród, 10000, las, bez dachu 3250 sprzedaje Kleiber, Mosina, zd 21 815

Willa
Mosina 7 ubikacji, nowa, ogród, balkon, bez dachu 6700 sprzedaje Władysław Kleiber, Mosina, zd 21 814

Kamieniec
piękny obiekt, dochód 23 000, cena handlowa 100 000, wpłaty 90 000, okazję sprzedam, Oferty Oredownik, Poznań, zd 21 750

6. OZENKI

Wdowiec
mistrz piekarski, lat 46, samotny, poszukuje żony wdowcy, samotnej, cośkolwiek gotówka, Matena Gniezno, Posty-restanta, zd 21 553

7. SPRZEDAŻE

Farby — lakiery — pokości — karbolineum — tran
poleca najtaniej F. G. Frasas, Nastańca Wł. Kaiser, Poznań, Wielka 14, d 2780

Domek
1 1/2 morgi zaraz sprzedam, Marcin Gawnor, Dakowy, Mokre, Nowy - Tomysl, zd 21 442

Maszyna szewska
krzesła lustru obrazy i inne drobne rzeczy sprzedam, Adres Oredownik, Poznań, zd 21 704

Skład cukierków
dobrze zaprowadzony pokój i kuchnia, spowodu choroby, korzystnie sprzedam, Adres Oredownik, Poznań, zd 21 726

Dom
piętrowy z dwoma morgami ziemi, sprzedam zaraz, Kraczkowa, Kepno, Osłńska 13, ng 12 870

Warsztat kowalski
w mieście przy głównej ulicy, zaprowadzony od 70 lat, wydzierżawie, dobrym fachowcom, oraz sprzedam urządzenie kowalskie. W posiadaniu moim już 25 lat. Zgłoszenia Agencja Oredownika, Smigiel, ng 12 781

Willa
jednopiętrowa, ogród, dobre położenie sprzedam za 8.500, Nowicki, Puszczykowo (kiosk), zd 21 670

300 rozebranych samochodów
zakup, sprzedaż używanych części samochodowych, — podwozia na młotkach. Autoskład, Poznań, Dąbrowskiego 89, tel. 46-74, d 3223

Skład kolonijalny
2 pokoje, kuchnia, ruchliwy ulicy, dzierżawa niska, spowodu choroby sprzedam, Oferty Oredownik, Poznań, zd 21 731

10 placów
chce sprzedać z powodu choroby wyjątkowo tanio, przedziej. Informacji udzieli dwór

Stoki.
Dojazd tramwajem 4 i 10. Kosciół, szkoła elektryczność, ng 12 814

40 buraczanej

drenowanej, budynki maszynowe, inwentarzem (bez wymiaru) 14.000, wpłaty 12.000, Otręba, Jarocin, Kilińskiego 2, zd 21 848

Od
1 sierpnia sprzedam sklep warzywny spowodu nagłego wyjazdu. Oferty do Oredownika, Poznań, zd 21 700

46 pszennych
zabudowania mrowane, nwentarzem, żniwni, cena 8090, — Frankowski, Zabikowo, Poniatowskiego 10, Poznań, zd 21 753

Zakład fryzjerski
z dwupokojowym mieszkaniem, dobrze zaprowadzony, tanio sprzedam, Oferty Oredownik, Poznań, zd 21 849

Ford A. Ford AA.
części z rozbiórki, sprzedam Anto-Bazar, Poznań, Bukowska 11/13, zdg 21 671

Młocarnie
Ransomes 60x21 cale, prima, cała na kulki, wozach, sprzedam Majetność Marczewo, p. Pleszew (Poznań), tel. 38, zdg 21 911

Fiat
501, rocznik 23, dobry stan, sprzedam korzystnie, Oferty Oredownik, Poznań, zd 21 891

FABRYKA TEKSTURY SMOŁOWCOWEJ
B. KOWALSKI
ŁÓDŹ, UL. RZGOWSKA 60a TEL. 150-29

11. KUPNA

Kupię
aparatus do spawania używany w dobrym stanie, podać cenę, Gawałak, Rokietnica, Poznań, z 21 026

Jabłka maliny, jagody
na marmeladę kupuję, Siedziński, Poznań, Wroniecka 17, telef. 12-42, zd 20 920

Kupię
tanio używane narzędzia stolarskie i mechaniczne. Oferty z ceną Oredownik, Poznań, zd 21 720

Kupię
gospodarstwo, 10-20 morgów dobrej ziemi, bliżej Poznania, pośrednicy wykłuczają. Zgłoszenia Oredownik, Poznań, zd 21 763

18. DZIERŻAWY

400—600 morg
dzierżawę majątku, dobrej ziemi, poszukuje bez inwentarza. Oferty Oredownik, Poznań, zd 21 313

Dzierżawy
760 morg 440 — 92 — 45 — 42 — 30 — 16 poleca Dom Złeczeń, Poznań, Wrocławska 22, zd 21 867

poleca:
papę dachową - smołę
preparowaną - pak węglowy - masę sklepną
karbolineum i cement.

ng 11 997

Stodwadzieścia pszennych

pełneml żniwami
od właściciela, dwanaście lat, obficie 2600. „Tunel Warszawski”, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 20, zd 21 850

Wydzierżawie
piekarnię składem kolonijalnym, duża wieś kościelna, dzierżawa 100, — mieszkanie, obficie 2700. Zgłoszenia Oredownik, Poznań, zd 21 829

Składu kolonijalnego
dobrze zaprowadzonego z mieszkaniem, poszukuje. Zgłoszenia Oredownik, Poznań, zd 21 840

26. SZUK. POSADY

Ogłoszenia do 30 słów dla poszukujących posady w tej rubryce, zbieramy po jednej trzeciej cenie drobnych

Jakiegokolwiek
pracy szuka katolik, lat 22 (kupiec) w przykrej sytuacji. Da ewentualnie gwarancję hipoteczną. Łódź, Suwalska 11 — 5, ng 12 811

1 000—2 000
złote kaucji jako podróżujący na samochód. Zgłoszenia Braniewski, Sławoszew, powiat Jarocin, zd 20 761

Syn
rolnika, kawaler, lat 26, ukończona szkoła rolnicza, siedmioletnia praktyka w wzorowych majątkach, obeznany wszechstronnie w zawoździe, przymiennie posadę urzędniczą, wzięcie pisarską. — Zgłoszenia K. — Poznański, zdg 21 914

MEBLE
modne, trwałe i tanie kupisz tylko w katolickim
ZAKŁADZIE STOLARSKIM
A. KOPROWSKIEGO
n 11 975 Łódź, Zgierska 59.

programy radjowe

WARSZAWA

Sobota, 20 lipca.

6.30 audycja poranna. 12.05 dziennik południowy. 12.15 koncert. 13.05 chwilka dla kobiet. 13.05 Schubert: symfonia h-moll. 14.30 najnowsze nagrania na płytach. 15.25 nasz handel morski. 15.30 Teatr Wobrzański nadaje słuchawko dla dzieci p. t. „Kaczka staw”. 16.15 koncert solistów. 16.50 odcinek odcinek prozy: „Wędrowniacy”. 17.10 „Dla naszych letników”. 18.10 minuta poezji. 18.15 cała Polska śpiewa. 18.30 przegląd wydawnictw. 18.40 życie kultur. i artyst. 18.45 W. A. Mozart: serenada. 19.15 koncert reklamowy. 19.30 „Nasze pieśni” — w wykonaniu Marii Mokryskiej. 19.50 pogadanka aktualna. 20.00 przegląd prasy rolniczej krajowej i zagranicznej — wygłosi Irena Niewodniczańska z Wilna. 20.10 „Wśród wielkich artystów”. Impresje muzyczne w opracowaniu Celinii Nahlk (ze Lwowa). 20.45 dziennik wieczorny. 20.55 obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski. 21 audycja dla Polaków zagranicą. 21.30 „Tatry polskie i czeskie”. Koncert Orkiestry Symfonicznej P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga. 22 wiadomości sport. 22.10 „Wesoła Syrena” audycja p. t. „Podróż w czasie” w opracowaniu Światopłeka Karpińskiego i Janusza Minkiewicza. 22.30 Mała Orkiestra P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyńskiego.

KRAJOWE

Sobota, 20 lipca.

Poznań 6.30 audycja poranna z

Warszawy. 8.20 program na dzień bieżący. 8.25 wskazówki praktyczne. 11.57 tr. z Warszawy. 13.30 operetki i piosenki wykonane przez słynnych tenorów (płyty). 14.30 tr. z Warszawy. 15.15 przegląd giełd. 15.25 tr. z Warszawy. Lwowa i Torunia. 16.30 pogad. p. t. „Smieszności wielkich ludzi” (wygl. Witold Poweł). 18.40 życie kultur. i społeczne. 18.45 Polacy w Warszawie. 19.05 zapowiedź programu na dzień nast. 19.15 koncert reklamowy. 19.30 transmisja z Warszawy. 20.00 pogadanka dla dzieci p. t. „O psie Burku, który oszukiwał psoty” (wygl. Tadeusz Markowski). 20.10 tr. z Warszawy i Lwowa. 22.06 wiadomości sport. Poznań. 22.10 tr. z Warszawy.

Sobota, 20 lipca.

Katowice 13.05 wyg. z oper St. Moniuszki (płyty). 18.30 skrzynka dla dzieci. 18.45 Picaer śpiewa (płyty). 20 fel. „Morze węgierskie”.

Sobota, 20 lipca.

Kraków 13.05 muzyka popularna, ukraińska i rosyjska (płyty). 14.30 najnowsze nagrania na płytach. 18.40 wiadomości bieżące. 18.45 różne instrumenty (płyty). 20 reżyseria Julii Romowicz. 22.30 feljton turystyczno-sportowy.

Sobota, 20 lipca.

Lwów 13.05 z różnych stron (płyty). 13.50 najpiękniejsza płyta. 15.50 słuchawko dla dzieci „Kaczka staw”. 18.30 przegląd wydawnictw periodycznych. 18.45 recital sopran. St. Rodanne. 20 fel. „Nie bładźmy zbyt poważnie”. 20.10 wśród wielkich artystów — Impresje muzyczne.

Sobota, 20 lipca.

Łódź 13.30 melodia i piosenka włoska (płyty). 15.15 giełda. 18.45 marsze z oper (płyty). 20 muzyka z płyt.

Sobota, 20 lipca.

Toruń 17 koncert ork. 63 p. p. z udziałem H. Wojciechowskiej (skrz.). 18.15 „Cala Polska śpiewa” — chór „Halka” z Podgórza. 18.35 słynne orkiestry (płyty). 20 skrzynka rolnicza.

ZAGRANICZNE

Sobota, 20 lipca.

Koenigsbrunsterhausen 6.15 i 8.20 muzyka poranna. 12 koncert polidniowy. 14 rozmaitości muzyczne. 16 wesoła audycja. 18.30 „Małe łazienki na rzecze i jeziorze”. 18.45 fantazje na organach kinowych. 19 muzyka detat. 20.10 wesoła audycja morska. 22.30 koncert na harcie. 0 muzyka taneczna. Londyn 20 płyty. 20.30 tańce narodowe. 22 koncert. 23 muzyka taneczna. Budapeszt 20.30 koncert. 22.50 muzyka cygańska. 23.25 koncert fortep. Stutgart 19 muzyka taneczna. 20.10 wesoła audycja taneczna. 22.30 muzyka taneczna. 0 — 2 koncert. Wiedeń 19.05 piosenki i arie. 19.45 „Bajka z Florencji”. opt. Benadzikowy. Praga 19.30 „Ozar walców”. 22.30 płyty. 22.45 muzyka taneczna. Rzym 20.40 „Anna Karenina”, opera Robianego. Mediolan 20.40 rozmaitości. 21.30 koncert symf. Wrocław 5. 6.15 i 8.20 muzyka poranna. 12 wesoła audycja. 16 wesoła popołudnie. 19.15 piosenki. 20.10 audycja muzyczna. 22.30 muzyka taneczna.

Zegarki, obrączki i biżuterje

kupuje i sprzedaje
n 11992 najtaniej
firma chrześcijańska

B. KOWALSKI, Łódź, Piotrkowska 3
Telefon 104-00

Humor zagraniczny

— Przeczytaj tatusiu! Mamusia otrzymała pierwszą nagrodę za wzorowe prowadzenie gospodarstwa domowego.
(Le Miroir — Paryż). S. F.

Co futro — to Edmund Rychter — co palto — to Edmund Rychter — co ubranie — to Edmund Rychter, Poznań, Ostrów Wielkop.

Przedpłata
na miesiąc sierpień 1935 roku, włączając kieszonkowy dodatek powiesiennego. W Poznaniu w ekspedycji z 1.95, w agencjach z 2.20, z odnośnikiem do domu z 2.20, na prowincji na pocztach już z odnośnikiem do domu kwartalnie 1.01 miesięcznie 2.34 pod opaską miesięcznie w Polsce z 5.00 w uszach krajach z 5.00. Przy 7-miu wydaniach tygodniowo kosztuje „Oredownik” miesięcznie 2.35 zł bez odnośnika do domu. W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeszkod w zakładzie strajków i t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonent nie ma prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia
na stronie 6-lamowej 15 gr. na stronie 4-lamowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr. na stronie czwartej 50 gr. na stronie drugiej 60 gr. Przed wiadomościami: potocznie 100 gr. od 1-lamowego milimetra. Ogłoszenia skomplikowane z zastrzeżeniem miejsca od poszczególnego wypłatki 20% natychmiast. Drobne ogłoszenia (najwyżej 100 słów w tem 5 nagłówkowych) słowo nagłówkowe 15 gr. każde dalsze słowo 10 gr. Ogłoszenia do bieżącego wydania przyjmujemy do godziny 10.30, a do wydania niedzielnych i świątecznych do godz. 10.15 rano. Za różnice między zestawem a wysokością ogłoszenia, powstała wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Hieronim Pawliński z Poznania. — Za wszystkie wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada administracja w osobie p. Antoniego Leśniewicza w Poznaniu. — Niezamówionych rekwizytów redakcja nie zwraca. Wydawnictwo Drukarnia Polska S. A. w Poznaniu, św. Marcin 70. Telefonicz: 44-61, 14-76, 33-07, 35-24, 35-25, 40-72, w niedziele, święta i późnym wieczorem tylko 40-72. P. K. O. Poznań nr. 200 149.

U strażników polskiego morza

I póki kropla jest w Bałtyku...

Hel — stolica polskich rybaków morskich — Wspaniała plaża helska wabi i woła... — A prócz tego: Hel jest tani! — Polskie morze gościnne jest jeszcze przez cały wrzesień! — Kto może, niech jedzie na wakacje na Hel, albo do Gdyni!

Hel, 17 lipca.

Hel jest stolicą międzymorza. Czyż inna miejscowość półwyspu do miana tego pretendować może? Hel to najludniejsza osada mierzei, otoczonej z dwu stron wodami. Hel był stolicą półwyspu już w czasach minionych, bo przecież Stefan Batory tutaj właśnie port zaczął budować, gdyż chciał — jak pisał pamiętniki — aby „nowa Genua” tu stała.

Na straży morza

Dziś Hel jest stolicą polskich rybaków morskich. Odrodzona Rzeczpospolita wybudowała tym wiernym synom ojczyzny wspaniałą warsztat dla ich codziennej pracy. — nowoczesny port rybacki. Silne falochrony, z których jeden istnieje dopiero od kilku miesięcy i zamyka port od strony południowej, zapewniają kutrom postój w porcie. To dała rybakom odrodzona Polska.

Ale mimo wszystko, polscy rybacy wiele jeszcze mają słuszych roszczeń do państwa polskiego. Żywił Niemców, który się tu usadowił w czasach zaburczonych, lepiej się ma od Polaków, którzy mimo prześladowań i nędzy właścicielami gruntów, bogacą się na przywierze i mowie praocjów wytrwali. Polska nie wydalila tych, którzy, korzystając z prawa opcji, za Niemcami się wypowiedzieli. I gorzej jeszcze. Wielu Niemców, którzy już z Helu wywędrowali i pod Gdańskiem osadę p. n. „Neu-Hella” utworzyli, za zgodą Polski do Helu powrócili. Ci Niemcy, będąc koniunkturą, jaką ma Hel w odrodzonej Polsce.

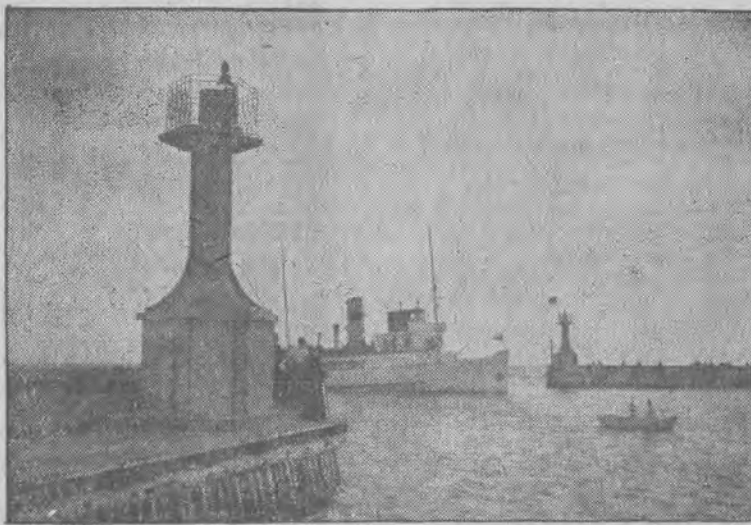
Zale muszą być wysłuchane

Ten stan rzeczy nie może zadowalać Polaków na Helu; wszystkie ich zalety powinny być wysłuchane. Ci strażnicy polskiego morza muszą się doczekać lepszej doli.

Wspaniałość lasów

Hel jest kąpieliskiem, wybitnie przez przyrodę uprzywilejowanym. Któż nie zna i nie zachwycił się plażą helską? Czyż nie są wspaniałe te dobrane utrzymane lasy nadmorskie? Czyż nie widać nie doznają ukojenia pod wpływem szumu drzew i fal? Hel ma swoich miłośników i nawet entuzjastów. Nie mylą się ci, którzy Hel obierają sobie za miejsce wypoczynku. W Helu, chociaż niema jeszcze tych wszystkich wygod, jakie znajdujemy w nowoczesnych letniskach, panuje urok swoisty, naturalny, którego nie sztucz-

Od własnego korespondenta „OreDOWNIKa”

WEJŚCIA DO PORTU HELSKIEGO strzegą obecnie duże latarnie, zbudowane na falochronach.

nego nie zastąpi. Kto chce się na chwilę odciąć od świata, może w Helu znaleźć dużo miejsc bezludnych, ale uroczych. Kogo zaś zabawia towarzystwo czy wycieczka, ten również śmiało może zamieszkać w Helu. Dogodna komunikacja kolejowa i okrętowa umożli-

wia robienie wycieczek we wszystkich kierunkach.

Za dwa i pół złotego!

Hel ma jeszcze jedną, najważniejszą na czasy dzisiejsze zaletę, — jest tani. Już za dwa i pół złotego można znaleźć

mieszkanie w pensjonacie. Ceny w restauracjach są niższe niż w roku ubiegłym. Taką kuracyjną również jest bardzo niska. Dzięki tej taniości Hel jest dostępny dla wszystkich. W Helu każdy znajdzie wypoczynek i rozrywkę. Jedźmy więc po radość i słońce nad morze. Pamiętajmy przytem, że obowiązkiem każdego, przybywającego do Helu, jest popieranie Polaków. Wynajmujmy więc mieszkania w domach polskich. O tym obowiązku niechaj nikt nie zapomina.

Szczytowy punkt sezonu

Sezon obecny w Helu jest wyjątkowo słaby. Ale spodziewać się należy, że społeczeństwo nasze skończy wrzesień z przesadą, według którego sezon na polskim wybrzeżu kończy się już 15 sierpnia. Jest to mniemanie zupełnie fałszywe. W tej chwili wybrzeże przeżywa szczytowy punkt sezonu, ale wiemy wrzesień wszyscy, że polskie morze jest gościnne przez cały nawet wrzesień. W Helu jest ciepota powietrzna z reguły wyższa o dwa i więcej stopni niż w Gdyni. Z tego więc powodu Hel można odwiedzać także i po 15 sierpnia. Kto więc nie zdążył jeszcze wybrać się nad polskie morze, ten nie będzie żałował, jeśli choćby teraz postanowi wakacje spędzić w Helu. E. P.

Coś o Tatrach i Zakopanem

Wesołe nowiny z wnętrza Tatr — Ten widział rysia, a tamten świstaka — Już niedługo zaczną się „dni gór”

Zakopane, 16 lipca.

Bardzo niemiła „pogoda” zawisła w lipcu nad Tatrą; rzadka wyjrzy z za olwianych chmur słońce — za chwilę już znowu ponuro. Nawet deszczu niewiele, jednak nastrój ziewający.

Kapliczka Obrochty

Przy drodze pod reglami, stoi skromna lecz przeszliczna kapliczka w miejscu śmierci Bartusia Obrochty, sławnego podhalańskiego „muzyki”. Niestety, ludzie nie potrafili uszanować pamięci staruszka. Tuż obok wyrosła mleczarnia, czy cukierkarnia; o kapliczkę z Chrystusem „frasobliwym” obijają się dźwięki gramofonowych tang i foxów. Doprawdy przykre wrażenie.

Weselsze nowiny nadchodzą z wnętrza Tatr. A więc zastój w budowie kolejki na Kasprowy. Protestów na jej temat było swego czasu mnóstwo; Rada Ochrony Przyrody i Towarzystwo Tatrzańskie ostro i bezapelacyjnie tę spekulację potępiły... jednakże miernicy trasę wytyczyli, mnóstwo drzew wycięto a w Zakopanem głuche wieści mówiły, że już budowa się zaczęła. Aliści przyjechał niemiecki fachowiec od kolejek górskich i orzekł, że taka trasa niema sensu i kolejka nigdy nie przyniesie dochodów; niechby raczej zbudowano wyciąg z Jaworzynki na Karczmisko, skąd już kilkanaście minut narciarskim zjazdem trwa droga na Halę Gasienicową. Strach spekulantów. Zrzędy im miny. Gmina Zakopane wycofała swe wkłady finansowe, postanowione zresztą niepotrzebnie. Może jeszcze Kasprowemu nie grozi kolejowa zagłada?

Tu świstak, a tam ryś...

We wnętrzu Tatr moc zwierzyńszelakiej. Na granicach Kotelnicy i Murów Liptowskich świstaki umykają dosłownie z pod nóg. Donośne ich gwizdanie słychać w Pieciu Stawach, Koziej Dolinie, pod Liljowem. Wysoko, pod szczytem Miedzianego, mieszka stadko kozic, które z zapalem zjeżdża po pochyłości płatu śnieżnego. Obserwowałem je z przerwami przez dwa tygodnie. Co jakiś czas turyści przynoszą miłe wieści o grubszej zwierzyńszelak, która zupełnie swobodnie łazi po barażach ustronnych miejscach. W Cichej Dolinie buszuje wielki niedźwiedź; w

Jaworowej są trzy stare i dwa małe kłose misie. Zupelnie spokojne i niestrasne! Ktoś znowu widział w Staroleśnej rysia, powyżej górnej granicy kosówek. Sarn i rogaczów całe stadko kręca się po szosie do Morskiego Oka; nawet auta im nie przeszkadzają. W urwiskach Murania chodzą poważne koziorożce; zabytki to ze Zwierzyńca ks. Hohenloego.

Ruch turystyczny oczywiście znaczny. Przez miłe schronisko w Dolinie 5 Stawów Polskich przewijają się liczne wycieczki. Ostatnio bawiła tam krótko grupa studentów-geografów z Getyngi; Tatrę demonstrował im (szkoda, że w nieporadzie) dr. Mieczysław Klimaszewski. Małą sensację wzbudziła w Zakopanem duńska wycieczka na rowerach... jasnowłose panienki, żwawe i bardzo pewne swych sił. W ubiegłą niedzielę poświęcono nowe, ogromnie przydatne schronisko po czeskiej (a raczej słowackiej) stronie Zachodnich Tatr, u zbiegu dolin: Jamnickiej i Raczkowej.

Muzeum tatrzańskie

Tatrzańskie Muzeum w Zakopanem zyskało cenny eksponat. Jest to wielka mapa plastyczna całych Tatr w podziale 1:25 tysięcy. Odlał ją w gipsie Jan Zapotoczny, a wykończył i ostatecznie oszlifował Tadeusz Zwoliński, znany tatrzański kartograf i fachowiec od grot. Badania nad grotami ciągle są prowadzone i raz po raz odsłania się coś z tajemnic tatrzańskich. Przed paru dniami np. znaleziono cały, pięknie zachowany szkielet niedźwiedzia jaskiniowego w mało znanej zrocie. Szacowny zabytek z polodowcowej epoki znajduje się niedługo w Muzeum.

Turyści czekają słońca

Za parę tygodni zaczną się pod Tatrą „dni gór” z szeregiem atrakcyj. Już odbywają się mnogie zebrania i posiedzenia. Ale rzesze turystów wciąż patrzą ku zachodowi (skąd zwykle suną chmury) i czekają słońca, aby czempredziej zagubić się w szarych ścianach Tatr.

Dr. Jerzy Młodziejowski

Czytaicie „ILUSTRACJĘ POLSKĄ”

Z dziwów świata

Wachlarz djabełski

Niezliczone anegdoty i historyjki powstały w związku z grą w karty, które ochrzczono ongiś wcale oryginalną nazwą, mianowicie: „Modlitewnik Sztana” zaś szereg kart w ręku gracza, nazywano „Wachlarzem djabełskim”. Te dosadne określenia miały z pewnością swoje głębsze uzasadnienie. Toć nieraz magnaci przegrywali w karty swoje włości; nie rzadko w jedną noc tracono fortuny! Zdać się, że w XVIII w. szal gry w karty dosięgał zenitu. Grano w palacach królewskich, w dworach szlacheckich; grali mieszczanie, żołnierze i chłopci. Cały „kulturalny” świat opanywany został przez demona gry. Wówczas też pojawili się pierwsi głośni międzynarodowi szulerzy, których wygrane dosięgały nieraz zawrotnych cyfr.

Wartość artystyczna kart do gry nie zawsze szła w parze z płaconą za nie ceną. Jak n. p. opiewają zapiski w aktach paryskiej Izby Rachunkowej, zapłacono malarzowi - artyście Grignonowi za trzy talje kart — 58 sous (t. j. nie całe 3 franki), a karty te przeznaczone były dla samego króla Jegomości. Natomiast bardzo hojnym okazał się w tym względzie książę Filip Marja Disconti, który według relacji kronikarza XV wieku, za wykonanie jednej gry kart zapłacił swemu sekretarzowi poważną kwotę 1500 guldów w złocie. Czy karty te przyniosły księciu spodziewane szczęście, o tem kronikarz nie wspomina. kr.

Najdroższy katalog na świecie

W Londynie wyszedł z druku katalog dzieł sztuki, sporządzony pod kierownictwem znanego estety i historyka sztuki dr. Williamsona. Katalog ten jest unikatem w swoim rodzaju. Zawiera on spis i opis zbiorów arcyimperatora amerykańskiego, bankiera J. P. Morgan'a. Katalog ukazał się tylko w 30 egzemplarzach, ale koszty druku wynoszą aż 650 000 franków. Jest to więc najdroższy katalog na świecie. Tak wysokie koszty katalogu powstały stąd, iż wszystkie reprodukcje dzieł sztuki są własnoręcznymi akwarelami znakomitych artystów, którym Morgan powierzył wykonanie kopii.

Zegarek z węgla

Inwalida wojenny Borussak, zamieszkały w Heidelbergu, z zawodu mechanik, wykonał zegarek, którego wszystkie części składowe są z węgla. Zegarek pracuje precyzyjnie i bez uszkodzeń tak, jak gdyby był wykonany z metalu. Osobliwość ta budzi zrozumiałe zainteresowanie wśród fachowców i laików, którzy podziwiają benedyktyńską pracę inwalidy.

Z DALEKICH STRON

Coraz częściej zawijają do nas jachty zagraniczne. Na zdjęciu widzimy dwa jachty szwedzkie, które ostatnio pięknie urozmaicały sylwetkę Helu.